

POZNAJÚ VÁS PODĽA LÁSKY

FILIP MAZÚR

Obsah

Odporúčanie	3
Predhovor	5
Úvod	7
Presýtení evanjeliom konzumu a náboženstva	11
Skutočná evanjelizácia	16
Správny postoj srdca a správne zámery	22
Môj príbeh pokrytca	23
Ako sa to zmenilo?	26
Poznajú vás po láske	32
Priateľ hriešnikov, pijan vína	45
Ábel a Kain - prorocký obraz farizejov a hriešnikov	55
Milosrdenstvo chcem a nie obete	59
Osobné svedectvo	63
Srdce milosrdenstva	67
Polož svoj život za iných	74
Nie všetci sú povolaní kázať evanjelium?	84
Vstup do žatvy!	88
My sa budeme modliť a vy kážte evanjelium	92
Služba evanjelistu	97
Hmatateľné Kráľovstvo	99
Hmatateľné kráľovstvo	103

Cirkev potrebuje revolúciu	109
Láska je trpezlivá	112
Nájdite Poklad	116
Moje svedectvá po premene	124
Uzdravenie zlomenej nohy	125
Kratšia noha	126
Služba v Pakistane	127
Demeter	128
Uzdravenie intolerancie laktózy	129
Roztrhané väzy v kolene	130
Zničené kolená	131
Vytrhnutá do neba	132
Ostatné svedectvá	133
Otcov odkaz pre deti	136
Záver	141

Odporúčanie

Filip v sebe nezaprie dar evanjelistu, v ktorom bije horiace srdce pre prinesenie Božej lásky k ľuďom okolo neho. Táto kniha bude určite niektorých "zbožných" ľudí dvíhať zo stoličky, ale úprimným zasvieti na cestu ako halogén. Je ako mladé vyberové víno v novej kožici. Niektoré veci ešte na ceste dozrievajú, ale už teraz prináša skvelú chuť pre všetkých, ktorým nestačí žiť len život plný nábožnosti, ale bez ozajsného nasledovania Pána Ježiša Krista.

Marian Lipovský

Mládež pre Krista, centrálna Európa
vedúci kapely Timothy

Po prečítaní tejto knihy som bol nadšený, pretože autora poznám už niekoľko rokov a vidím jeho duchovný rast. Táto kniha je akousi výpoveďou autorovho života. Je to úprimné vyjadrenie toho, čo žije. Kniha je

kritická, ale prináša aj riešenia a odpovede na jednotlivé sporné otázky, na ktoré autor poukazuje. Málo sa v Ježišovej cirkvi hovorí kriticky a niektoré témy, ako keby boli tabu. Ako aj autor píše, o problémoch treba hovoriť a riešiť ich pod vedením Ducha Svätého. Autora poznám ako kazateľa a evanjelizátora, ktorý napriek svojmu mladému veku má za sebou veľa skúseností a svedectiev, s ktorými sa s čitateľmi aj podelil. Pokiaľ neviete, ako odovzdať ďalej prijatú Ježišovu lásku, ak máš problém s evanjelizáciou a so šírením Božieho kráľovstva, tak túto knihu vrelo odporúčam. Pevne verím, že vás povzbudí a spomenuté svedectvá vás nadchnú k horlivosti za nášho Pána. Na záver chcem vyjadriť vďaku nášmu Bohu za takýchto zapálených služobníkov a je a bolo mi ct'ou s Filipom slúžiť. Pevne dúfam, že po tejto knihe ešte príde veľa iných inšpirujúcich kníh.

Georgios Chalivopoulos
Brat v Kristovi

Predhovor

Filip sa v knihe výborne zmocňuje pálčivých tém, ako je kázanie evanjelia a čo cirkev vlastne je. Často sa nám úplne vytráca pravý význam a život týchto pojmov, ktorý prinášajú. Naše privilégia sa nám stali tvrdým jarmom a samotnou náboženskou aktivitou. Kniha borí veľa ľudských tradícií, ktoré bránia Božiemu slovu v účinnosti. Pochopíte, že kázanie evanjelia nie je bremeno, ale výsada, a že môžete byť na svojho Boha hrdí. Filip odhaľuje zabudnuté pravdy Písma ohľadom slávy cirkvi, ktoré sa pri čítaní knihy úplne vykresľujú pred očami. Ide k jadru veci, doslova na rozhranie ducha a duše a poukazuje na motívy nášeho jednania, kedy často pod rúškom viery v Boha schovávame sebeckosť a prázdne náboženstvo. Aký rozdiel oproti Kristovi, ktorý prišiel, aby nám ukázal Otca, ako ho milovať, a ako milovať druhých ľudí bez náznaku sebeckosti

a vlastných ambícií! V knihe je jasne
vyvýšené milovanie Boha a poznanie
Jeho, z čoho plynie naše absolútna
a bezpodmienečná oddanosť
a poslušnosť Jemu. Kniha vám pomôže
lepšie uchopiť nový život, ktorý máme
v Kristovi Ježišovi, až si budete pripadať
vo svojom okolí ako Ježiš medzi Židmi.

Josef Bajzík

Úvod

V 13. kapitole evanjeliu Jána dáva Ježiš svojim učeníkom prikázanie. Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa vzájomne milovali, ako som vás ja miloval, aby ste sa aj vy vzájomne milovali. Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, keď sa budete vzájomne milovať. Iba o niekoľko veršov predtým sledujeme, ako Ježiš umýva nohy svojim učeníkom. Prečo to Ježiš urobil? Verím, že im chcel ukázať princíp, ako si slúžiť navzájom a tomuto svetu. Tento princíp je, skloniť sa. Dokonalý Kristus sa sklonil, aby umyl nohy hriešnemu človeku, a aby mu prejavil lásku. Prečo som napísal túto knihu? Bol som náboženský farizej. V roku 2013 mi Boh zjavil evanjelium a dotkol sa môjho života. Začal som spoznávať, že Boh nie je zlý, ale je môj dobrý otec. To zmenilo vo mne to, ako som začal pristupovať k ľuďom a toto zjavenie neustále mení moje srdce na Boží obraz. Jedného dňa,

keď som cestoval z Popradu na Záhorie, Boh ku mne prehovoril. V tie dni som začal 40- -dňový pôst a Boh deň pred začiatkom tohoto pôstu ku mne začal hovoriť. Sedel som na svojom sedadle, počúval chvály a premýšľal nad tým, ako svet trpí, keď kresťania prinášajú evanjelium tomuto svetu náboženským spôsobom. Boh začal veľmi silno do môjho srdca hovoriť, aby som napísal knihu v tej chvíli mi napadla iba jedna vec. ALE VEĎ JA NIE SOM SPISOVATEĽ!!! Vo svojom srdci som ale prežíval hlboký súcít a volanie. Súcít k ľuďom, ktorí nepoznajú pravdu, nepoznajú svojho nebeského Otca ako otca a volanie, aby som začal písať knihu. Rozhodol som sa počúvnuť. Chcem vám povedať, ako náhle som sa rozhodol počúvnuť Božie volanie, Boh ma obdaril nadprirodzenou múdrosťou a zjavením, ako obdaril Daniela, Štefana a mnohých ďalších, keď sa obhajoval pred farizejmi. Túto knihu som nenapísal na základe cudzích zjavení, ale na svojom zjavení, ktoré

som prijal od Boha skrze vzťah s Ním. Túto knihu som napísal nadprirodzene. Napísal som ju za 3 týždne a väčšinou iba na cestách vlakom. Verím, že táto kniha bude pre vás požehnaním a pomôže vám pochopiť, ako rozmýšľa náš nebeský Otec. Verím, že vaša myseľ bude premenená a zmení sa spôsob akým nesiete evanjelium tomuto svetu. Nezabúdajte na to, že na spôsobe záleží. Nehovorím o tom, aby ste urobili modernejšie chvály, dali na pódium nedupane svetlá, mali nadupané kázne. Hovorím o vašom srdci. Ježiš naučil svojich učeníkov, aby sa sklonili. Čo to znamená skloniť sa? Znamená to zomrieť sám sebe a prejaviť Krista skrze nás. Ježiš povedal, aby sme milovali svojich blížnych, ako seba samých!!! Ježiš nemyslel len tvoju rodinu, tvoji blížny sú tvoji susedia, kolegovia, spolužiaci. Sú to ľudia, ktorí sú vôkol teba. V tejto knihe nájdete veľa kapitol o tom, čo to znamená skloniť sa a prejaviť lásku. Prajem vám dobré čítanie a veľa dotykov Božích vo vašom

živote, prajem vám nech sa Boh skrze
túto knihu dotkne vášho srdca.

Evanjelista Filip Mazúr

Presýtení evanjeliom konzumu a náboženstva

V tomto vyučovaní chcem hovoriť o niečom, čo trápi veľa ľudí. Jednou skupinou ľudí sú veriaci ľudia a druhou skupinou sú neveriaci ľudia. Myslím si, že tým, čím sa chystám zaoberať, trpia viacej neveriaci. Chcem, aby sme sa pozreli na niekoľko textov z Biblie, ale ešte predtým ako k nim prejdeme, sa pozrieme na to, o čom chcem vlastne hovoriť. Chcem hovoriť o neveriacich, ktorí sú už presýtení evanjelizáciou plnou konzumu a sebecka; ktorých srdcia sú doslova poznačené ranami z kostolov a z náboženského evanjelia; ktorí nenávidia Boha, pretože náboženský kresťania im predstavili Boha ako krutého a zlého. Aby ste ma správne pochopili, ja nehovorím iba o katolíckej cirkvi, ale o každej jednej denominácii. Môžem byť úprimný? Vyrastal som v letničnej cirkvi, ktorá bola mŕtvejšia ako niektoré tradičné

cirkvi a zranila množstvo ľudí a zvlášť mladých ľudí. Vlastne to, o čom chcem hovoriť, je ako byť nadprirodzene, nenormálne normálny a pritom priniesť ľuďom evanjelium spôsobom, akým sa dotkne ich srdca, spôsobom, z ktorého nebudú znechutení a útočiť na vás. Asi ste to mnohí zažili a chcem vám povedať, že keby ste mohli vidieť to, čo ja vtedy, tak by ste nemuseli zažiť tak ťažké časy, ako ste zažili.

Odkedy som začal slúžiť ako evanjelista, zažil som mnoho vecí: veľa zázrakov a mocných vecí, ale tiež odmietnutie alebo aj oslobodenie zranených srdc ľudí, ktorých Boh oslobodil od náboženského zmýšľania a ukázal im, čo je to skutočné evanjelium. Momentálne pracujem v mojom rodnom meste spoločne s mojimi priateľmi na vzniku domovej cirkvi a popritom ako sa stretávame, zisťujeme, že mnoho vecí, ktoré sme žili bolo viac náboženských ako skutočne kresťanských, a viac o nejakých

formách ako o skutočnom žijúcom organizme.

Tol'kokrát za mnou prídu ľudia a hovoria: „Snažím sa kázať ľuďom evanjelium, snažím sa hovoriť spolužiakom o Bohu a oni ma odmietajú a nemajú radi,“ alebo: „znovuzrodil som sa, ale rodičia na mňa útočia, že som sa pomiatol a chodím do sekty,“ alebo: „stále ponúkam rodičom, priateľom modlitby, hovorím im o Bohu a oni sa chovajú ešte horšie ako predtým, ako som uveril.“ Drahí priatelia, možno to bude tvrdé, ale verte tomu, že väčšina vecí sa vám deje preto, lebo zdieľate Krista náboženským spôsobom a nie spôsobom Kristovým. Netvrdím, že všetci príjmu Krista a že niekedy nie sme prenasledovaní, ale práve preto, že nevieme rozpoznať prenasledovanie od útokov vyvolaných nerozumnosťou, zažívame takéto veci.

Čo sa stane po takýchto veciach? Stanú sa z vás frustrovaní kresťania bez života, ktorým nič nefunguje, plní stažností a života vo výkone. Začnete žiť

viac zo zákona ako z milosti. Alebo z vás vzniknú utrápení služobníci a kazatelia, ktorí začnú hľadať nové a efektívnejšie formy. Prečo sa to deje? Prečo zažívame toľko neúspechov v kázaní evanjelia? Prečo príde na evanjelizáciu množstvo ľudí a predsa ani 1% z tých, čo vyšli na výzvu, neprídu do cirkvi? Prečo je niekedy tak komplikované hovoriť rodine o Bohu? Verím, že kvôli pár skutočnostiam:

1. v cirkvi chýba päťnásobná služba a hlavne evanjelisti, ktorí by Boží ľud vyučili kázať evanjelium a chodiť v moci prirodzeným, nenáboženským spôsobom,
2. dôvod, o ktorom hovorí Boh v knihe proroka Ozeáša.

Ozeáš, 4. kapitola, verš 6:

„Môj národ zhynie pre nevedomosť; keďže ty si zavrhol poznanie, zavrhnem aj ja teba ako svojho kňaza.“

Takže Boží národ hynie, keď nemá poznanie svojho Pána. Boží národ

hynie, keď prijíma náboženské poznanie Boha a nie poznanie skrze Ducha Svätého. Náboženské poznanie Otcovho srdca je odmietnutie skutočného poznania.

Verím, že cez náboženskú evanjelizáciu ide do pekla viac ľudí, ako si myslíme. Pretože náboženské poznanie Boha prináša zatvrdenie srdca. Áno, to sa deje. Keď nepoznáme skutočné evanjelium, nemôžeme priniesť živého Krista, a s takým evanjeliom buď vychováte zase náboženského kresťana, ktorý síce bude spasený, ale nikdy neobjaví tajomstvo života v Kristovi; alebo zdieľaním nespravného obrazu o Bohu a zdieľaním nesprávnej prirodzenosti Boha zatvrdíte srdcia ľudí, ktorým sa snažíte kázať o Kristovi. To môže spôsobiť, že zatvrdíte srdcia ľudí natoľko, že ich srdcia sa úplne uzavru voči evanjeliu a miesto toho, aby ich vaše evanjelium priviedlo k Bohu, ich privedie do pekla.

Skutočná evanjelizácia

Keď som bol v roku 2015 trénovať cirkev na Ukrajine, učil som ich niekoľko vecí. Prvou z nich bola, že skutočná evanjelizácia je poznanie Boha.

Druhý list Petra, 1. kapitola, 2.verš
hovorí:

„Milosť a pokoj nech sa rozhojňuje medzi vami poznávaním Boha a Ježiša, nášho Pána.“

To je veľmi silný verš takmer vždy, keď učím ľudí o chodení v moci, či to sú zázraky, evanjelizácia alebo prorokovanie.

Prorokovanie je poznanie Boha a videnie ľudí tak, ako ich vidí Boh. Uzdravovanie je poznanie Boha a prinesenie Ho ľuďom. A evanjelizácia je poznanie Boha a zdieľanie s ľuďmi toho, o čom hovorí apoštol Ján vo svojom prvom liste:

1.list Jána, 1. kapitola, 1. verš:

*„Čo bolo od počiatku, čo sme počuli,
čo sme videli na vlastné oči, na čo sme
pozerali a čoho sa nám dotýkali ruky,
o tom svedčíme, totiž o Slove života!“*

Bez poznania a vzťahu s Bohom nedokážete kázať evanjelium správnym spôsobom, akým Boh chce, aby ste ho zdieľali. Prečo? Lebo musíte kázať o tom, čo ste počuli! Čo ste mali počuť? Hlas Ducha Svätého, ktorý vám dáva poznať Boha Otca v Pravde! Aké je to Slovo, ktoré vám Duch Svätý hovorí? Je to Slovo Života a Slovo Života je Kristus. Ak zdieľate evanjelium, nemá to byť iba určitá akcia, ktorú raz za čas urobíte a potom si to odľaknete pred Bohom: „Tak, a urobili sme evanjelizáciu.“ O tomto budem hovoriť ešte v iných kapitolách. Vy jednoducho idete zdieľať svoj osobný vzťah a život s Bohom, ktorý prežívate. Zdieľate to, čo k vám Boh hovorí a čo vidíte, že cez vás robí, ak nasledujete to,

čo počujete od Neho. JEDNODUCHO TO, ČO ROBÍTE, JE, ŽE ZDIEĽATE NIEČO, ČO JE REALITA VÁŠHO ŽIVOTA S BOHOM. Pokiaľ nepoznáte Pána, klamete ľudí, ktorým zdieľate evanjelium, lebo im nehovoríte váš život. Nebude to niest' moc. Je zlé kázať niečo, čo nežijem. No ľudí to môže priviesť k Bohu, ale vám to neprinesie ovocie, a pokiaľ si neuvedomíte, že celé evanjelium je o poznaní Boha, tak splodíte spasených ľudí, ktorí ale nebudú mať lepší vzťah ako vy. Jedine, že im to Boh zjaví a oslobodí ich od vás. Áno, viem, sú to tvrdé slová, ale ja vám hovorím niečo, čo som prežil v živote. Ja som žil ako pokrytec, náboženský kresťan, ktorý si myslel ako veľmi slúži Bohu a pritom som dovtedy nikoho neprivedol ku Kristovi. Keď mi Boh zjavil evanjelium a začal som s Ním budovať vzťah, zrazu som niesol tisíce ľuďom posolstvo evanjelia či už cez internet, kázanie, osobné zdieľanie, uzdravenie, alebo cez iné okolnosti.

Takže základom správnej evanjelizácie je vzťah. Všimnite si apoštolov a nášho Pána Ježiša. Oni kázali svoj život s Bohom. Peter nekázal Jánov život s Bohom, ale svoj život a poznanie Boha. Pavol zanechal náboženstvo a potom ako spoznal Boha, stal sa z neho najväčší apoštol v dejinách cirkvi. Napísal viac listov z Biblie ako ktorýkoľvek iný apoštol v Biblii. Kázal viac ľuďom za celý svoj život ako iní. Ľudia v Efeze reagovali na evanjelium tak, že začali páliť čarodejnícké knihy. Podľa toho, čo som študoval z histórie, viem, že hodnota tých kníh by sa dnes vyšplhala na niekoľko miliónov. Nevieť, či je to naozaj pravda, ale je jasné, že hodnota tých kníh bola veľká. Túžite aj vy po takej reakcii ľudí, ktorým kážete? Ak áno, potrebujete žiť vo vzťahu s Bohom s postojom srdca: „Pane mám s tebou vzťah, nie kvôli výsledkom a službe, ale kvôli tomu, že ťa milujem.“ Ak vaše evanjelium, ktoré zdieľate, netrasie ľudskými

životmi, NEZATRIASLO ANI TÝM
VAŠÍM!!!!

Povzbudzujem vás v tom, aby ste žili
s Bohom.

Prečo je tak dôležité kázať evanjelium
s poznaním Boha?

Pretože poznanie Boha vo vás uvoľňuje
srdce Otca a to vás učí, ako zdieľať
evanjelium skrze lásku. Dáva vám
múdrost ako osloviť ľudí, ako sa k ním
priblížiť, pretože ak poznáte Boha,
nepotrebujete hľadať to, čo povieť
ľuďom, ale ako Ježiš povedal:
*„Nestarajte sa o to, čo budete hovoriť
v tú hodinu, lebo môj Duch vám dá to, čo
máte hovoriť.”*

Poznať Boha znamená slúžiť
nadprirodzene. Prečo? Lebo máte
k dispozícii zbrane kráľovstva
a bez toho, aby ste poznali Boha,
nebudete buď vedieť o tých zbraniach,
alebo ich vedieť používať.

Za úlohu si prečítajte príbeh o milosrdnom Samaritánovi a rozjímajte nad týmto príbehom, nad srdcom Samaritána a nad srdcom kňaza a levitu, ktorí raneného obišli. Premýšľajte, ktorí z tých ľudí vás charakterizuje a porozmýšľajte nad svojimi postojmi a svojím srdcom, či je naozaj naplnené Božou láskou.

Správny postoj srdca a správne zámery

Jedna z príčin, prečo naša služba zdieľania evanjelia je neefektívna, je to, že máme nesprávny postoj a zámery v našom srdci.

Evanjelium podľa Lukáša, 11. kapitola, verš 44:

„Beda vám zákonníci a farizeji, pokrytci, že ste ako neoznačené hroby, a ľudia nevedia, že chodia po nich.”

Verš 46:

„Aj vám zákonníkom beda, že neznesiteľné bremená uvaľujete na ľudí, a sami sa tých bremien nedotýkate ani len prstom.”

Verš 52:

„Beda vám zákonníkom, že ste vzali kľúč poznania; sami ste nevošli, a ktorí chceli vojsť, tým ste prekážali.“

12. kapitola, 1. verš:

„Vtom, keď sa zišlo zástupu na tisíce, takže šliapali po sebe, začal hovoriť predovšetkým svojím učeníkom: Varujte sa kvasu farizejov, to jest pokrytectva.“

Môj príbeh pokrytca

Bol som znovuzrodený kresťan, ktorý sa práve chystal na strednú školu. Boh ma už dávnejšie povolal (keď som mal 16 rokov) cez videnie do služby evanjelistu, ale ja som nekázal evanjelium a cirkev, ktorú som navštevoval, mi dala poznanie náboženského Boha a nie živého. Keď som prišiel na strednú školu, myslel som si o sebe, aký som zapálený pre Boha, ale v skutočnosti som bol zapálený farizej plný kvasu, ktorý by

vás pri prvom odmietnutí poslal do pekla.

Nemiloval som skutočne ľudí. Mojm poňatím lásky bola tvrdosť a to takým štýlom, že som hovoril ľudom o tom, že idú do pekla, ale keď ma odmietli, radoval som sa, že idú do pekla. Prvé dva roky ma moji spolužiaci nenávideli, mal som len jedného kamaráta a patrili som k tým, ktorí boli čiernymi ovcami triedy. Mnohí ma doslova nenávideli. Prečo? Bol som voči nim pohrdavý a mal som k nim postoj ako „ja som ten svätý a vy tí hriešni; mňa Boh uznal, vás nie; ja som ten, čo ide do neba a vy, tí, ktorí idete do pekla.“ Doslova som nimi pohrdal, nebavil sa s nimi, lebo som sa bál, že sa pošpiním ich hriechmi, ak sa stanú mojimi priateľmi. Miesto toho som sa utiahol do kúta a čítal kresťanské knihy s vedomím „oooo aký som svätý a veľký príklad pre ľudí, čítam si sväté knihy a nezdíelam s nimi hriechy ich života.“

Viete čo? Bol som plný kvasu. Ešte aj to poznanie, čo som mal, bránilo ľudom

prežiť slobodu. Ľudia sa mi posmievali, nadávali mi, že som jehovista. Raz som mal písať sloh a v tom slohu som odsúdil triednu učiteľku, že ide do pekla, nie priamo, ale tým náboženstvom, čo som písal v slohu, som jej jasne ukázal, že tam smeruje. Vôbec som neukázal Kristovu lásku. A keď mi napísala, že nemám pravdu, že nesúhlasí, tak som sa radoval, že som prenasledovaný pre Krista. Pritom som bol prenasledovaný pre vlastnú hlúposť. Tá najhoršia vec, ktorú môžete urobiť, je myslieť si, že ste lepší ako tento svet a ľudia okolo vás, na základe toho, čo robíte, koľko toho robíte, dokonca ako žijete. Nemusíte mať ani jeden hriech, ktorý má tento svet, ako alkohol, cigarety, cudzoložstvo atď., ale ak ste náboženský, ste horší ako neveriaci. Lebo neveriaci pácha zlé veci z viery, že to, čo robí, je správne, ale vy klesáte na viere viac ako neveriaci, lebo robíte veci, o ktorých si nie ste istý. Ako to viem? Lebo človek, ktorý žije v náboženstve, nemá čisté svedomie.

A pretože nepozná Boha a nemá s Ním vzťah, nemôže chodiť vo viere.

Ako sa to zmenilo?

Kniha Prísloví, 25. kapitola, verš 11:

„Ako zlaté jablká na strieborných podnosoch je slovo povedané v pravý čas.”

Verš 15:

„Trpezlivosťou možno presvedčiť knieža, a jemný jazyk láme kosti.”

Verš 20:

„Kto spieva piesne smutnému srdcu, je ako ten, čo vyzlieka odev za studeného dňa a leje ocot na ranu.”

Verš 21 a 22:

„Keď je tvoj nepriateľ hladný, nakrm ho chlebom, ak je smädný, napoj ho vodou; lebo tak mu zhrnieš žeravé uhlie na hlavu a Hospodin ti odplatí.”

Možno premýšľate nad tým, čo to má spoločné s tou premenou, ktorá nastala v mojom živote. Ako s tým súvisia tieto verše? Je len jedno slovo, ktoré to vystihne a to je láska. Začal som budovať vzťah s Bohom, ale netvrdím, že to bolo také, aké by to malo byť. Dokonca som ešte stále nemal zjavené evanjelium, ale jednu vec, ktorú som si uvedomil, bolo, že ak aspoň to jediné, čo môžem urobiť, je byť ich priateľom, tak sa musím stať normálnym. Viete o tom, že Ježiš bol normálny a miesto toho, aby viac času trávil v chráme, trávil čas so zlodejmi a prostitútkami? Trávil s nimi čas tak, že ich uzdravoval, vyučoval a hlavne chcel im zjaviť lásku Otca a preto Ho všetci nasledovali. Ja som viac času trávil vo svojom imaginárnom chráme, keď som sa od nich oddeloval; ako s nimi. Jednoducho som sa stal normálnym a to učinilo zázračný prielom a stal som sa obľúbeným. Netvrdím, že som neurobil chyby, dokonca ešte dva roky po škole ma Boh viedol poprosiť jednu

spolužiacku o odpustenie. Ale začal som byť normálnym, normálne nadprirodzeným, aspoň tak, ako som to dovtedy vedel. Aby bolo jasné, ešte stále som bol veľmi poznačený náboženstvom, ale Boh ma začal lámať a to začalo meniť veci. V našom odbore som dokonca mal dvoch spolužiakov, ktorí sú dodnes mojimi veľmi dobrými priateľmi a vždy sa veľmi teším na stretnutie s nimi. Začal som s nimi chodiť von, zdieľať svoj život. Je toho veľmi veľa, čo by som mohol popísať. Ale začal som sa jednoducho priateľiť so spolužiakmi a oblúbil si ich. Keď dnes hovorím o strednej škole, musím povedať, že to bolo jedno z najlepších období môjho života. Samozrejme, zažil som utrpenie a rôzne veci, ale keď premýšľam nad tou srandou, ktorú som zažil so spolužiakmi. Mnohí mi dnes hovoria: „Nechápem, my sme takú strednú školu nemali.“ Postupom času som s niektorými zdieľal evanjelium, dokonca som sa za niektorých modlil.

Pamätám na jeden školský výlet, kde bola aj jedna spolužiacka, ktorá zažila veľmi ťažké veci v živote a konkrétne v tom období to bolo s ňou také zlé, že všetci hovorili, že sa potrebuje dať dokopy, lebo už ničí samú seba. Jeden deň som bol s ňou sám na chodbe a začali sme sa rozprávať (neviem, či som ju náhodou nenašiel plakať na stoličke) a povedal som jej to, čo som vnímal od Boha a opýtal sa jej, či sa môžem modliť. Položil som na ňu ruku a modlil sa. Zrazu odomňa utiekla. A povedal som si: „Čo už, aspoň som nabral odvahu a urobil krok viery.“ Išiel som do izby a po chvíli prišla za mnou a nič nepovedala, iba mi ukázala mobil s napísanou správou "ĎAKUJEM, ŽE SI SA MODLIL, VÁŽIM SI TO." Hovorím si: „To je pecka, priniesol som jej Boží dotyk.“ Po nejakom čase som sa stretol s mojou najlepšou kamarátkou zo strednej školy (vtedy sme už mali strednú školu za sebou a ona bola na vysokej škole.) Ja som bol v meste, v ktorom študovala, pretože môj

mentor tam mal vtedy zhromaždenie a tak som sa rozhodol, že tam pôjdem. Potom som sa stretol so spolužiačkou a cítil som, že jej mám vybaviť odvoz do mesta, z ktorého jej išiel autobus do jej dediny. Hádajte, kto bol šofér? Manželka môjho mentora a spolujazdec jeden z mojich najlepších priateľov, ktorý je veľmi požehnaný Boží muž. Volá sa Martin. Každý z nás sme mali cestu jej smerom. Cez cestu sme sa veľa rozprávali o zázrakoch, o Bohu a ona počúvala. Potom sme prišli do Popradu a išli sme sa najesť. Keď sme odchádzali, manželka môjho mentora vytiahla 50 eur a zaplatila celý obed. Celý čas sme čakali hovoriac: „Pane, hovoríme o zázrakoch, o tebe a nič sa jej nedotýka.” No keď manželka môjho mentora vytiahla 50 eur a zaplatila za všetkých, moja spolužiačka ostala v šoku a nevedela pochopiť, ako je možné, že niekto také v dnešnej dobe dokáže urobiť. Počas celej cesty na stanicu to so mnou rozoberala a ja som to pochopil. Láska je kľúč. To, čo sa

jej dotklo, bol skutok lásky, nie slová presvedčenia.

Tak obyčajná vec ako zaplatenie obedu a človek má dotyk, na ktorý, aj keby chcel, nezabudne. Po strednej škole alebo ku koncu strednej školy mi ľudia povedali a napísali do pamätníka: "Filip, si jediný človek z tejto triedy, ktorý ostal počas strednej taký, aký je a bol sám sebou a nehanbil sa zato." A podobné veci. Narážali na to, že som kresťan. Aj keď prvé dva roky to tak nebolo, ale v druhom roku ma Boh začal lámať a začal prichádzať prielom.

Pamätám si ešte na jeden moment, keď sme mali prestávku a spolužiačky sa ma začali pýtať na cirkev, na to, aká to je cirkev, ktorú navštevujem a Duch Svätý ma ovládol a ja som im začal hovoriť o Bohu. Spolužiak sa ma snažil zastaviť a spolužiačka sa do neho obula, že nech ma nechá, že to chce počuť. Neskôr mi povedala, že keď som hovoril tie slová, tak ju veľmi priťahovali, že nechápe, čo to je. Ste náboženský farizej? To vôbec nevadí. Ja som bol

jeden z najväčších, ale Pán má milosť aj pre farizejov, veď predsa najväčší apoštol bol farizej z farizejov a Boh ho zmenil. Premeňte svoje zmýšľanie a učiňte skutočné pokánie. Začnite budovať svoj vzťah s Bohom a začnú sa diať zmeny.

Poznajú vás po láske

Evanjelium podľa Jána, 13. kapitola, verš 35:

„Podľa toho poznajú všetci, že ste moji učeníci, keď sa budete vzájomne milovať.“

(Niektoré preklady hovoria: *„podľa lásky vás poznajú.“*)

Cirkev, tým, čo dnes vyučuje, zakoreňuje do ľudí nesprávne postoje. Ľudia nechcú naše evanjelium, pretože z nejakého dôvodu vycítia, že je to konzumné evanjelium.

Prečo to hovorím? V tejto časti knihy sa pozrieme na nesprávne zámery srdca.

Tieto nesprávne zámery vychádzajú z nesprávnej viery a vyučovania.

Aké sú to zámery, ktoré môžu zmariť naše zdieľanie evanjelia?

Prvou chybou, ktorú vidím, že robí cirkev, je, že sa snaží ľudí konvertovať na kresťanstvo. Keď sa pozriete na koreň týchto vecí, tak zistíte, že táto vec plodí ďalšie zlé zámery, o ktorých vám poviem neskôr.

Prvotným problémom v tejto veci je, že kresťanstvo nie je náboženstvo. Pokiaľ sa budete pozeráť na kresťanstvo ako na náboženstvo, ľudia budú na vaše evanjelium reagovať odporom, pretože im budete chcieť zobrať ich vieru a nahradiť inou. Ale ľudia nemajú nahradiť nesprávnu vieru inou, lepšou, ale vzdať sa lží a prijať z lásky pravdu. Kresťanstvo nie je náboženstvo. Náboženstvo je niečo mŕtve, čo nepozná Boha. Každé náboženstvo hlása božstvá, pre ktoré musíte niečo robiť, aby vás nepotrestali, musíte urobiť niečo preto, aby ste si zaslúžili ich náklonnosť. Ich Boh nehovorí k nim. Nie sú založené

na skutočnej láske. Ich koreňom je pád človeka. Zatiaľ čo koreňom kresťanstva je vzťah s Bohom, ktorý siaha do záhrady Eden. V kresťanstve Boh prestrel pred vás bohatý stôl a pozýva vás stolovať s Ním a hovoriť a prijímať od Neho dobré veci.

Keď sa snažíte niekoho konvertovať na kresťanstvo, nemáte postoj lásky, pretože sa ho snažíte presvedčiť, že máte pravdu, ale Ježiš to takto nerobil. Ako to robil Ježiš? On zdieľal Otca s ľuďmi a Otec potvrdzoval toto posolstvo mocou. Na základe zjaveného srdca lásky ľudia dokázali reagovať nasledovaním Krista. Keď stratíte obraz o kresťanstve ako o náboženstve, všetko sa zmení. Ježiš jednoducho miloval a nič od toho nečakal. Táto láska bola tak mocná, že Ho nasledovalo tisíce ľudí. Ježiš sa nesnažil konvertovať ľudí z judaizmu na kresťanstvo. Ježiš im prišiel dať zjavenie Otcovej lásky. Na základe tohoto zjavenia sa každý mohol rozhodnúť, či chce vstúpiť do úžasného vzťahu s Bohom. Pre mňa

je slovo konvertovať slovom, ktoré znázorňuje sebeckosť. Prečo? Lebo sa snažíme konvertovať ľudí do cirkvi, ale máme ich viesť k Bohu. Dúfam, že každý z vás pochopí moje srdce a to, čo myslím. Ľudia už sú presýtení ľuďmi, ktorí sa ich snažia obrátiť. Ľudia potrebujú prežiť lásku Ježiša Krista a vašou úlohou nie je ich obrátiť, to je úlohou Ducha Svätého. Zjavte im skutočného Krista a Duch Svätý ich obráti, ale nie do nejakej budovy, ale k Otcovi a do Jeho vzťahu.

Druhou vecou, ktorú som spozoroval ako chybu, je, že kážeme evanjelium nato, aby rástla cirkev a zväčšil sa náš zbor. Po tom, ako som spoznal Ježiša si ani neviete predstaviť ako mi táto vec príde nechutná a nečistá. Pretože má nečisté zámery. Chceme naplniť budovu, ale nie kráľovstvo. Netvrdím, že množstvo je zlé, ale niečo vám poviem. Nejde o množstvo v cirkvi, ale o množstvo v kráľovstve. Samozrejme, je prirodzené, že zdravá cirkev rastie. Ale viete, čo je zaujímavé? Zdravá

cirkev nekáže evanjelium, aby dostala ľudí do budovy a mala viac ľudí na zhromaždení, a mohla finančne prežiť, ale káže preto, aby vyprázdnila peklo a naplnila nebo. Káže z lásky a to je to, čo vám chcem celý čas povedať a verím, že to, čo hovorím, teraz úplne pochopíte.

Láska nehľadá svoj vlastný prospech, skutočná láska hľadá prospech kráľovstva. Ísť a urobiť evanjelizáciu len preto, aby sme boli veľká cirkev, je sebecké. Veľkou cirkvou sa stanete, ak budete chcieť urobiť kráľovstvo veľkým. Našou úlohou nie je budovať organizácie na tejto zemi, ktoré sa stanú inštitúciou, ktorá naberá nových členov do svojich rádov, a potom sa z nich stanú členovia cirkví, podpíšu členskú zmluvu a môžu sa zaradiť do tej a tej cirkvi. Našou úlohou je nechať Ducha Svätého, aby budoval cez nás živý organizmus. Cirkev je rodina a aj v normálnej rodine sa deti plodia z dôvodu lásky.

Treťou vecou je, že evanjelizácia nie je príležitostná alebo častejšie praktizovaná akcia cirkvi. Je to životný štýl, ktorý máte žiť každý deň.

Skutky apoštolov, 2. kapitola, verš 22:

„Mužovia izraelskí, počujte tieto slová: Ježiša Nazaretského, muža, ktorému Boh vydal pred vami svedectvo mocnými skutkami, zázrakmi a znameniami, ktoré, ako sami viete, Boh činil skrze Neho medzi vami.“

To, že z evanjelizácie sa stáva jedna možno aj tri akcie do týždňa, ktoré vykonáme, zjavuje skutočný postoj a zámery nášho srdca. Pretože zdieľanie evanjelia, evanjelizácia, nie je akcia, ktorú urobíme raz za nejaký čas. Ako som už hovoril, je to váš život a miesto akcie je to reakcia. Reakcia na čo? Na Božiu lásku, ktorú ste prežili. Jednoducho, nejde nezdieľať tak mocné dielo lásky vo vašom živote. Keď má človek tento postoj v srdci, evanjelizácia nie je pre neho naplánovanou akciou.

Keby toto cirkev pochopila, keby to pochopili aspoň dvadsiati kresťania zo sto, cirkev by rástla rapídnyim spôsobom, pretože by porozumeli, že to je jednoducho ich život a zdieľali by evanjelium všade, medzi kolegami, v práci, medzi spolužiakmi. Cirkev si myslí, že stačí pozvať raz za čas pár známych evanjelistov a urobí veľkú prácu. Bohužiaľ, dovoľte, aby som vyjadril svoj názor. Nemyslím si, že evanjelizácie sú odpoveďou na rast. Ak majú fungovať evanjelizačné kampane, musí nastať najprv zmena zmýšľania v cirkvi ohľadom toho, čo to znamená život evanjeliá. Akú žatvu chce cirkev žať na kampaniach, keď nevie žať žatvu v ich okolí, možno žatva našich susedov, priateľov, kolegov. Niekedy mám pocit, že cirkev zoberie jeden veľký kombajn z garáže a začne žať pole, na ktorom nie je zrelá úroda alebo ešte horšie žiadna úroda, iba prázdne pole, aby jednoducho prevetrala a ukázala, že má kombajn. Potom ho vráti do garáže a kombajn

tam odpočíva ďalších 5 rokov a neprinesie žiadnu úrodu do kráľovstva. Ak máme byť efektívna cirkev, musíme začať žiť ako Ježiš, tak ako v tom verši, ktorý hovorí, že Boh Ježiša potvrdil pred ľuďom. Prečo Ho potvrdil? Lebo žil ako Syn a žil tak každý deň, nie pár dni v týždni. Nebola to pre Neho výnimočná akcia, ktorá sa konala raz začas. Bola to Jeho prirodzenosť.

Takže evanjelizácia nie je akcia, ale reakcia.

Štvrtou vecou je zneužitie evanjeliá na svoje obohacovanie a prospech.

Môže sa to týkať obohatenia v oblasti financií, môže ísť o naše ego, kedy sa chceme stať kresťanskou "superstar", môže ísť o pozíciu. Tieto veci zranili veľa ľudí. Zažil som evanjelizáciu, z ktorej aj ľudia vo svete boli pohoršení a vrhala zlý obraz na Boha. Celá tá akcia bola iba o tom, ako vyzbierať a vytiahnuť z ľudí, čo najviac peňazí. Bol som tak rozhorčený, že som vstal a odišiel. Skutočné evanjelium na tejto

akcii nezaznelo ani v desiatich minútach. Stále bolo iba počuť: „Ten zasial tisíc dolárov a zožal desaťtisíc.“ Nič o láske a spáse. Urobilo to viac škody ako požehnanie. Typickým príkladom človeka, ktorý chcel zneužiť evanjelium a jeho moc, bol čarodejník Šimon, ktorému zrejme Filipovo účinkovanie prinieslo veľké finančné straty.

Skutky apoštolov, 8. kapitola, verše 17-23:

„Kládli teda ruky na nich a oni prijali Ducha Svätého. Keď Šimon videl, že sa Duch Svätý udeľuje kladením rúk apoštolov, priniesol im peniaze a prosil: Dajte aj mne takú moc, aby každý prijal Ducha Svätého, na koho položím ruky. Odpovedal mu Peter: Nech zahynie tvoje striebro aj s tebou, pretože si sa nazdal, že za peniaze si nadobudneš dar Boží. Nemáš podiel ani účasť na ňom, lebo tvoje srdce nie je úprimne pred Bohom. Preto sa kajaj z tejto svojej prevrátenosti a pros Pána, či by ti azda neodpustil

úmysel tvojho srdca, lebo vidím, že si ako horká žlč a spútaný nepravosťou.”

Podľa môjho porozumenia a toho, čomu verím, je v tejto kapitole ukázané to, že Šimon nebol znovuzrodený kresťan. Peter hovorí, že v jeho živote je prevrátenosť, že je ako horká žlč a je spútaný nepravosťou. Čo tým Peter myslel? To, že tento človek žil v okultisme a chcel dar Ducha Svätého zneužiť vo svoj prospech. Tento človek mal zlý zámer v srdci a ani nečítame, či sa neskôr obrátil. Je dokonca d'alej napísané, že prosil, aby sa Peter modlil za neho, aby ho nič zlé nepostihlo. Z toho vidíme, že tento človek naozaj nemal dobré zámery. Keby to tak bolo, tak by úprimne oľutoval tú vec, sám prosil Boha o odpustenie a vzdal by sa okultizmu a čarodejníctva vo svojom živote.

Piatym zlým zámerom srdca je vaše zlé motivovanie. Čím si motivovaný? Aj ja som padol do tejto pasce. Zrazu nie ste

motivovaný láskou a rozmnožením kráľovstva, ale ide vám o výsledky, na základe ktorých vás ľudia uznajú alebo pochvália.

A potom vznikajú semináre o tom, ako mať lepšie výsledky, ktoré majú kvalitné a pravdivé vyučovanie, ale naučia ľudí slúžiť nie z lásky, ale pre výsledky. Slúžite nie motivovaný láskou, ale vlastným výkonom. Netvrdím, že výsledky nie sú dôležité, sám sa zúčastňujem seminárov a učím sa mať lepšie výsledky, ale nerobím to kvôli sebe, alebo, aby ma niekto uznával, alebo, aby som sa mohol chváliť tým, že som uzdravil najviac ľudí atď'.

Robím to preto, lebo milujem Boha, viem aký je úžasný a chcem, aby ľudia prežili a zažili Boha tak, ako sa mne dal poznať.

Šiestym problémom je, že mnohí kresťania kážu evanjelium len preto, že musia.

Nebolo by však svätejšie a spravodlivejšie pred Bohom kázať evanjelium, pretože chcete? Pretože láska vás vedie chcieť ho zdieľať s ľuďmi? Z lásky? Áno, dostali sme príkaz kázať evanjelium v Evanjeliu podľa Marka 16:15, ale uvedomte si, ak nasledujete Pána z lásky, Jeho príkaz kázať evanjelium bude pre vás veľmi ľahkým a budete doslova túžiť zdieľať tú úžasnú, dobrú správu o milujúcom Spasiteľovi. Veď predsa, ak robíte niečo, čo nechcete robiť, činíte síce dobré ľuďom, ale vám to neprináša ovocie a nie je to Božia prirodzenosť a Ježišov charakter. Áno, ako služobník som sa musel naučiť postaviť proti pocitom a ísť. Ale to, o čom hovorím, je niečo iné. Ak milujete Boha a ľudí, pôjdete proti tomu čo cítite, čo prežívate. Ale ak nechcete, tak radšej ostaňte doma a modlite sa, aby vám Boh zjavil svoju lásku. Raz mi Boh povedal: „Chod' kázať evanjelium.“ A ja som Ho ignoroval a v srdci som povedal: „Nechce sa mi hovoriť evanjelium.“ Duch Svätý mi

odpovedal: „Radšej ostaň doma a nekáž evanjelium, lebo pre mňa to bude niečo znamenať, ak to nebudeš robiť, pretože musíš, ale pretože chceš, že chceš naplniť Pánove poverenie, lebo Ho miluješ.”

Neviem, či si to všímate, ale v každej kapitole sa stále vraciame ku jednému koreňu, a to je láska. Chcem, aby ste neustále nad tým premýšľali. Nie nad láskou typu "mám ťa rád" a podobne, ale nad láskou, ktorá sa obetuje z lásky.

Priateľ hriešnikov, pijan vína

Evanjelium podľa Marka, 2. kapitola, verše 13-17:

„Potom zase vyšiel k moru a všetok zástup prišiel k Nemu a On ich učil. Idúc uzrel Léviho, syna Alfeovho, sedieť na colnici a povedal mu: Nasleduj ma! A on vstal a nasledoval Ho. Potom sedel Ježiš v jeho dome za stolom a mnohí colníci a hriešnici prisadli si k Ježišovi a k Jeho učeníkom, lebo mnoho bolo tých, čo Ho nasledovali. Keď zákonníci zo skupiny farizejov videli, že je s hriešnikmi a colníkmi, povedali Jeho učeníkom: „Prečo je s colníkmi a hriešnikmi?“ Keď to počul Ježiš, povedal im: „Nepotrebujú lekára zdraví, ale chorí; neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnych.“

V Matúšovom evanjeliu, v 9. kapitole, vo verši 9 je podobný príbeh, ale o tom, ako Ježiš povolal Matúša.

Matúšovo evanjelium, 9. kapitola, 13. verš hovorí:

„Chod'te teda a naučte sa, čo znamenajú slová: Milosrdenstvo chcem a nie obeť; lebo neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov.”

V tejto kapitole chcem hovoriť o tom, ako byť úplne normálny a zároveň nadprirodzený. Dnešný prístup cirkvi k stratenému svetu je veľmi podobný tomu, ktorý vidíme u farizejov v týchto veršoch. V cirkvi nás z Pavlových listov učia, že sa máme oddeliť od tohoto sveta a nemať s ním nič spoločné a myslí sa tým, oddeliť sa nielen od ich hriechu, ale aj od vzťahov s hriešnikmi. Netrávte čas so svojími hriešnymi kamarátmi a dokonca oddel'te sa od tých hriešnych kamarátov, lebo vás stiahnu do sveta. Môžete sa pošpiniť, ste v zbytočnom pokušení a podobné

vyučovania. Potom sa povie v ten a ten dátum ideme do ulíc získavať stratených. Ideme získavať nových členov zboru alebo, to najhoršie, ideme v ten a ten dátum milovať ľudí. A ostatné dni ich nenávidíme. „Och, Filip to, čo hovoríš, nie je pravda, je to veľmi tvrdé.“ Bohužiaľ, milí priatelia, možno sa to tak nepovie, ale je to pravda. Milujeme ľudí vtedy, keď zorganizujeme akciu, ved' práve vtedy ich potrebujeme milovať, aby sme ich znova získali do našich cirkví. Vtedy ich musíme milovať, lebo sme si vedomí, že ich nezískame na našu stranu, ak ich nebudeme milovať. Odpustite mi bratia a sestry, že to píšem tak tvrdo, ale chcem, aby ste to čítali s vedomím, že aj ja som bol taký a Pán ma zmenil a mení ma ďalej. Vôbec vás nesúdim, ale chcem vám ukázať, aký je koreň nášho spôsobu zmýšľania, aby ste uvideli jeho prevrátenosť a mohli vstúpiť do efektívnej služby Pánovi. Keď sa pozrieme na Ježiša, On sa nikdy neoddeloval od tohoto sveta

spôsobom, akým to dnes robíme. On sa oddeľoval od spôsobu života tohto sveta, ale nikdy sa neoddelil od vzťahu s ľuďmi, ktorí Ho potrebovali. Samozrejme, je potrebné mať múdrosť, ale o tom budem hovoriť neskôr. Takže Ježiš sa nikdy neoddeľoval od hriešnikov spôsobom, ako to robíme dnes my. Už ste sa niekedy zamysleli nad tým, že väčšie percento návštev v kresťanských rodinách tvoria kresťanské návštevy? Chcem, aby ste nad tým porozmýšľali. Prečo? Lebo to nám ukazuje, na čo sme sa zamerali. To, čo žijú dnes kresťania je vyučovanie, ktoré má pôvod v strachu. Strach o stratu svätosti, strach zo strachu, že sa znečistíme a podobne. Oo áno, ja sa tiež stretávam s veriacimi. Myslím, že nie je nič lepšie, ako mať takto vzácne vzťahy, ale potrebujeme si uvedomiť, že Pán nás nepovolal sa venovať len k budovaniu vzťahov s kresťanmi, ale aj s ľuďmi, ktorí ešte nášmu Pánovi neodovzdali svoj život. Tento svet nechce evanjelium, lebo my nechceme mať so

svetom vzťah, aký mal náš Pán s týmto svetom. Ježiš nemal vzťah s ich spôsobom žitia, nemal vzťah s ich konaním a s tým, čo oni robili, ale mal s nimi vzťah ako s ľuďmi, dokonca s nimi jedol a zdieľal sa.

Podme sa pozrieť do Slova. Na začiatku vidíme, ako povoláva Léviho (v inom evanjeliu zase Matúša) a Lévi reaguje veľmi rýchlo na Ježišove pozvanie. Je pre mňa veľmi silné, ako rýchlo Lévi reaguje. Ako je to vôbec možné, že tento muž reaguje takým spôsobom, akým reaguje? V tej dobe boli colníci ľuďmi, ktorí sa spriahli s Rímanmi a vybrali dane od židovského národa pre Rímanov. Zbohatli na vlastných a na vlastizrade. Okrádali svoj vlastný národ. Fakticky to boli zlodeji a okrádali ľudí o peniaze podvodom. Takým spôsobom, ako napríklad zdvihnutie daní. Takže odrazu tu prichádza Ježiš, ktorý bol učiteľom mnohých ľudí a dáva mu ponuku, aby Ho nasledoval. Ježiš išiel úplne proti tradícii. Zatiaľ čo bol Lévi pre farizejov obyčajný zlodej,

pre Ježiša to bol človek, ktorý potreboval spásu, odpustenie hriechov a Ježiš mu túžil prejavíť milosrdenstvo. Lévi si veľmi dobre uvedomoval, čo sa deje. Určite zažil vo svojom živote mnoho útokov na jeho osobu, pretože bol colník, a mnoho zranení kvôli odsúdeniu náboženskými vodcami. Ale zrazu prichádza Ježiš a prejavuje mu lásku. Preto Lévi ani sekundu neváhal, zanechal všetko a nasledoval Ho. Cítil veľkú lásku. Konečne niekto, kto ma nesúdi pre moje hriechy, ale prejavuje mi milosrdenstvo! Konečne niekto, pre koho mám hodnotu, aj keď som pracoval ako colník, okradol národ a spojil sa s pohanmi.

A Ježiš týmto zd'aleka nekončí, ale ide do ešte väčšej hĺbkky. Vojde do Léviho domu a spolu s ním je za jedným stolom. Ďalej je napísané, čo sa udialo potom a to to, že si prisadli ďalší colníci a cudzoložníci. Ľudia, ktorými spoločnosť najviac pohrdla. Prečo tam tí ľudia sedeli za jedným stolom? Verím, že tento stôl pre nás môže

symbolizovať osobné spoločenstvo, ktoré sa prejavuje milosrdenstvom a láskou k ľuďom, ktorých iní odmietli. Ved' predsa nechová sa aj náš Pán k nám tak isto, keď urobíme nejaký hriech? On nás neodsúdi, ale znova pozýva prežiť s Ním spoločenstvo za jedným stolom. Nie je to úžasné? Preto potrebujeme mať podobný postoj v srdci voči strateným. Ježiš bol priateľom cudzoložníkov, prostitútok, bol priateľom zlodejov, a to pohoršovalo zákonníkov a farizejov. Aby ste ma ešte raz správne pochopili, ja nehovorím, že sa máte ísť opíjať so svojimi priateľmi, ísť na diskotéku a robiť to, čo robia oni, nadávať ako oni, smilniť ako oni. Absolútne NIE! Nedokázal by som ako kresťan ísť na diskotéku. Je to pre mňa hriech, je to pre mňa nečisté, pretože nechcem tancovať na hudbu ľudí, ktorí hovoria vo svojich textoch o svojom prevrátenom živote, a nechcem ich oslavovať svojím tancom. Ale v jednom prípade by som na diskotéku išiel.

Povedať ľuďom, ako ich Boh miluje, uzdravovať chorých atď. Nezabudnem na úžasný príbeh Reinharda Bonnkeho, ako na jednej diskotéke kázal evanjelium, a keď sa tam po čase vrátil, už to nebola diskotéka, ale cirkev, pretože nato, čo hovoril ľuďom, reagovali všetci ľudia tým, že dali Ježišovi svoj život. Potrebujeme generáciu ľudí, ktorí sú ochotní vojsť do nevestincov, do krčiem, ísť ku narkomanom a spoločne s nimi zdieľať lásku. Niekedy stačí iba ísť a spoločne s nimi jesť a zhovárať sa, niekedy ísť a modliť sa za nich. Verím tomu, že rozumiete, o čom hovorím. Farizeji sa pohoršili, že Ježiš zdieľal svoj čas s colníkmi a cudzoložníkmi a verím, že jedným z dôvodov mohlo byť to, že si mysleli niečo ako toto: „Prečo je s nimi a nie s nami pri Mojžišovom zákone? Ved' predsa mi sme vyštudovaní, my sme tí svätí, my sme tí spravodliví podľa zákona. Miesto toho, aby bol s nami, je s ľuďmi, ktorí pohrdli Bohom.“ Drahý priateľu, nezabúdaj

nato, že každý, kto pohŕda hriešnikom a chudobnými, je človekom, ktorý pohŕda Bohom!!! Nato nikdy nezabudni!!!

A je napísané, že Ježiš ich počul a reagoval: „*Nepotrebujú lekára spravodliví, ale chorí.*” Prečo povedal spravodliví farizejom, ktorí spravodliví neboli? Lebo im chcel ukázať, že nie sú spravodliví, a aj to, že keby mali otvorené srdce a prijali to, že potrebujú aj oni milosrdenstvo a milosť, mohli byť za stolom spolu s naším Pánom. Pozor! Aby ste pochopili, náš Pán mal srdce aj pre farizejov. On ich miloval, ale tým, že mali zatvrdené srdce a zaslepené oči, nemohli vojsť do Božieho kráľovstva a stolovať s Ním za jedným stolom a zdieľať s Ním vzťah. Keby len toto farizeji pochopili a uvideli, že ani oni nie sú spravodliví, ale aj oni potrebujú Spasiteľa, tak isto ako colníci a cudzoložníci.

Evanjelium podľa Matúša, 7. kapitola, verše 4 – 6:

„Alebo ako môžeš povedať svojmu bratovi: Dovoľ, vyberiem ti smietku z oka, keď tým sám máš v oku brvno? Pokrytec, vytiahni najprv brvno z vlastného oka, a potom budeš jasne vidieť, aby si mohol vybrať smietku z oka svojho brata.“

Presne tak! Ak by sme my, kresťania, pristupovali k svetu s týmto postojom, verím, že by to všetko zmenilo. Ak by sme vybrali najprv svoje brvno zo svojich očí, potom by nás naši stratení bratia prijali a dovolili nám vybrať ich smietku. Ježiš hovorí, že ak vyberieme vlastné brvno zo svojich očí, potom uvidíme jasne a budeme vedieť správne vybrať tú smietku z oka nášho brata. Čo je dnešným brvnom kresťanov? Je to náboženstvo a zlé predstavenie nášho Nebeského Otca. Zlé predstavenie toho, čo Ježiš urobil na kríži. Ak odstránime túto vec, potom uvidíme jasne. Čo to znamená "vidieť jasne"? Vidieť hriešnikov očami, akými ich vidí Ježiš. Očami milosrdenstva

a lásky. Totiž iba takéto oči dokážu operovať správne a vytiahnuť jemne a nenásilne tú malú smietku z oka našich stratených bratov.

Ábel a Kain - prorocký obraz farizejov a hriešnikov

Všetci poznáme bratov Ábela a Kaina. Ich príbeh je silným prorockým obrazom, kde jeden z bratov predstavuje farizejov a druhý cudzoložníkov a smilníkov. To, čo budem písať, nie je výkladom ich príbehu, ale prorockým obrazom, ktorý sa v ňom ukrýva.

Genezis, 4. kapitola, verše 1-16:

„Adam poznal svoju ženu Evu, ona počala, porodila Kaina a povedala: Dostala som muža od Hospodina. Porodila aj jeho brata Ábela. Ábel sa stal pastierom oviec, ale Kain obrábal pôdu. Po istom čase priniesol Kain obeť Hospodinovi z poľných plodín. Ábel obetoval prvorodené zo svojho stáda

s tukom. Hospodin priaznivo zahliadol na Ábela a na jeho obetu, ale na Kaina a na jeho obetu tak nepohliadol. Kain sa veľmi nahneval a tvár sa mu zamračila. Hospodin povedal Kainovi: Prečo sa hneváš? Prečo sa ti tvár tak zamračila? Či neprijmem aj teba, ak budeš robiť dobre? No ak nerobíš dobre, pri dverách číha na teba hriech a jeho žiadostivosť, ale ty ju máš ovládať. Kain povedal svojmu bratovi Ábelovi: Vyjdime von! Keď boli na poli, Kain napadol svojho brata Ábela a zabil ho. Tu sa Hospodin spýtal Kaina: Kde je tvoj brat Ábel? On odvetil: Neviem. Som azda strážcom svojho brata? Opäť sa ho spýtal: Čo si to urobil? Hlas krvi tvojho brata kričí ku mne zo zeme. Teraz budeš kliatbou vyhnaný z pôdy, ktorá otvorila ústa, aby z tvojej ruky vypila krv tvojho brata. Keď budeš obrábať pôdu, už ti nevydá svoju silu. Budeš sa nepokojne potulovať po zemi. Kain povedal Hospodinovi: Môj trest je väčší, než vládzem zniest'. Ty ma dnes vyháňaš z pôdy a budem sa skrývať pred tebou. Budem sa nepokojne

potulovať po zemi; ktokoľvek ma stretne, zabije ma. Hospodin mu však povedal: Nie, to sa nestane, lebo ktokoľvek by zabil Kaina, toho postihne sedemnásobná pomsta. Hospodin poznačil Kaina, aby ho nikto, kto ho stretne, nezabil. Kain sa vzdialil od Hospodina a býval v kraji Nód, na východ od Edenu.“

Za predstaviteľov týchto dvoch skupín, farizejov a colníkov, sa môžu skrze prorocký obraz pokladať Kain a Ábel. Prvé deti, ktoré sa narodili na zemi. Kain sa pokladal za spravodlivého, a preto priniesol Bohu iba obeť vd'ačnosti. Ábel však priniesol obetnú krv zvierat'a, ktorá predstavovala Božieho baránka. Prišiel k Bohu ako hriešnik, ktorý si uvedomuje, že je stratený a potrebuje Božiu nepodmienečnú lásku.

Tým nehovorím, že ak sme farizejskí kresťania, tak máme mať zmýšľanie hriešnikov. NIE!!! My už nie sme hriešnici spasení milosťou, keď máme

Krista. Keď hovorím o farizejstve, hovorím o postojoch srdca. Kain si vôbec neuvedomil, že aj on potrebuje milosť a lásku Božiu. Kain mal hriech v živote a aj Boh mu hovorí, že ak bude dobre robiť rozjasní sa mu, ale ak nie, hriech číha za dverami. Ábel potreboval Boha a Jeho lásku, zatiaľ čo Kain Boha nepotreboval, ale urobil iba skutok, ktorý pokladal za správny. Jeho obeť nevyjadrovala túžbu po Božej láske.

Druhou silnou vecou na tomto príbehu je, že Kain obetoval iba z plodín, ale Ábel obetoval živé stvorenie. Dal Bohu obeť, ktorá bola živou obeťou, a preto bola z viery a Boh pokladal Ábela za spravodlivého. Ábelova obeť bola hodnotnejšia ako obeť Kaina, lebo Ábel ju urobil z viery a z uvedomenia, že potrebuje Božiu lásku, zatiaľ čo Kain urobil obeť, ktorá nebola z viery, ale ktorú musel urobiť, teda takú, ktorá bola z povinnosti. Presne tak isto sa aj dnes v cirkvi ukazuje farizejstvo. Náboženský duch sa snaží ukázať, že je spravodliví nie kvôli tomu, čo urobil

Kristus pre nás, aby sme boli spravodliví, ale pre skutky. Náboženský duch vie dávať obete vd'ačnosti, ale nevie dávať obeť, ktorá pohne Božím srdcom a uvoľní milosrdenstvo. Dúfam, že prorocký obraz, ktorý som vám napísal, bude zrozumiteľný. Ak nie, modlite sa k Bohu a Duch Svätý vám ukáže, ako som to myslel.

Milosrdenstvo chcem a nie obeť

Vo verši, ktorý sme mali v tejto kapitole, Ježiš hovorí: „*Milosrdenstvo chcem a nie obeť.*“ Ježiš tu hovorí a poukazuje nato, že v skutočnosti dať obeť, ktorá je povinná a urobená, pretože by ste mali alebo museli, je ľahšia ako prejaviť milosrdenstvo.

Zatiaľ čo náboženstvo prináša obeť zdieľania evanjelia, živé kresťanstvo prináša milosrdenstvo Ježiša Krista. Prečo je pre ľudí ťažšie priniesť milosrdenstvo ako nejakú obeť Bohu alebo ako zdieľať evanjelium

z povinnosti? Pretože milosrdenstvo je skutok lásky, zatiaľ čo obeť je niečo, čo musím urobiť a symbolizuje zakladanie si našej spravodlivosti na tom, že prinášame obeť. Teda kresťanstvo obeť zmýšľa takým spôsobom, že spravodlivý som na základe toho, čo robím. Aby som sa dostal k myšlienke, ktorú vám chcem podať, poviem to takto. Farizeji dávali obeť Bohu a dávali desiatok úplne zo všetkého. A veľmi radi to ukazovali pred ľuďmi a tým sa sami snažili dokázať, že sú spravodliví. Ježiš však urobil úplný opak. Prejavil milosrdenstvo vtedy, keď si Ho nik nezaslúžil. O tomto hovoril Ježiš. Je veľmi ľahké priniesť obeť, ale ťažké prejsť milosrdenstvo niekomu, kto si to nezaslúži. A presne toto chcel naučiť Ježiš farizejov. Ak sa naučíte milosrdenstvu a láske, ak sa naučíte prejsť to nielen vtedy, keď si to ľudia zaslúžia, tak potom dajte aj obeť a tá obeť bude hodná oslavy Boha. Presne tak. Milosrdenstvo, ktoré je milosrdné

iba ku tým, ktorý nás prijímajú, iba ku tým, ktorým si myslíme, že má byť prejavené nie je milosrdenstvom. Náboženstvo hovorí, že ak dáš správnu obeť, ak urobíš to a to, tak si hodný Ježišovej lásky. Ježiš ale hovorí, že si hodný mojej lásky, aj keď si to nezaslúžiš. Pre lepšie pochopenie toho, čo hovorím, si prečítajte za úlohu príbeh o milosrdnom Samaritánovi a premýšľajte s Duchom Svätým nad ním.

A nezabúdajte! Milosrdenstvo dáva viac než je potrebné, a keď prichádza potreba dať ešte viac, neustále dáva. Presne tak ako povedal Samaritán.

Evanjelium podľa Lukáša, 10. kapitola, verše 35 - 37:

„Potom na druhý deň vybral dva denáre, dal hostinskému a povedal: Opatruj ho, a ak by si viac vynaložil na neho, zaplatím ti, až sa vrátim. Čo myslíš, kto z tých troch bol bližším tomu, ktorý padol lotrom do rúk? A on odpovedal:

Ten, čo mu preukázal milosrdenstvo. Ježiš mu povedal: Chod' a rob podobne!“

Potrebujeme mať správny postoj k tomuto svetu a to postoj milosrdenstva a lásky. Biblia nás učí v Prvom liste Korint'anom v 13. kapitole, že láska je trpezlivá. Preto aj my bud'me trpezliví s ľuďmi, ktorí sú slabí alebo ešte nedali svoj život nášmu Pánu Ježišovi.

Neodrezávajme sa od vzťahov s ľuďmi ak chcú mať s nami vzťah a nenútia nás žiť spôsobom, akým žijú oni. Pokiaľ vás nútia alebo jednoducho chcú, aby ste žili ináč, teda ako oni, väčšinou sa sami od vás oddelia, v horších prípadoch sa oddelíte vy. Ale dokiaľ to nie je potrebné, prejavme lásku a berme ich ako našich stratených bratov. My sme iba ich bratia, ktorí sme spoznali Pána a pravdu, a ak im chceme ukázať pravdu, musí to byť v láske, inak zatvrdia pred nami svoje srdce. Vo svojom živote budete mať mnoho ľudí, ktorí nie sú veriaci, ale budú túžiť s vami mať vzťah, a ak ich odmietnete, oberáte ich o spasenie. Vo vašom živote bude veľa ľudí, ktorí

potrebujú dotyk Boží a ak sa budete pozerat' očami farizejov, tak im odplatíte skutkom farizejov, teda ich odmietnete. Ale ak budete mať súcit ako Ježiš, prídete trebárs k človeku, ktorý je na diskotéke a opíja sa a začnete s ním zdieľať svoju identitu a svoju životnú lásku. Alebo to možno bude prostitútka, ktorá len potrebuje prejaviť lásku a nie súd. Niečo vám poviem! Súd nad týmito ľuďmi sa už odohral! Odohral sa v momente, keď Boh odsúdil hriech vo svojom Synovi preto, aby sa zmieril s človekom a ukončil vojnu medzi sebou a ľudstvom. A preto prinášajme lásku! Buďme vedení Láskou.

Osobné svedectvo

V tejto časti chcem zdieľať jedno svedectvo, ktoré som prežil vo svojom živote. Neviem už, v ktorom roku to bolo, tuším, že niekedy začiatkom roka 2012 alebo koncom roka 2011. Bol som sa asi tri aj pol dňa postiť s kamarátom hlboko v horách. Keď sme sa vracali z pôstu a

prišli sme do dediny, z ktorej nám mal ísť autobus do mesta Poprad, tak sme prišli nato, že sme autobus zmeškali a ďalší išiel o štyri a pol hodiny. Odovzdali sme to Bohu a čakali, čo Boh bude robiť. Zrazu sa spoza rohu zástavky objavil muž, ktorý bol jemne rozveselený alkoholom a povedal: „Chlapci, nepotrebuje sa dostať do Popradu? Ja vám zaplatím taxík. Už som ho aj zavolať, ale mám podmienku. Pôjdete so mnou do krčmy a ja si dám jedno pol deci.” Samozrejme hneď nás napadlo: „Super, môžeme mu slúžiť.” No nevedeli sme, aká skúška nás čaká. Tak sme teda išli do krčmy a začali sme sa rozprávať, no ten muž zrazu povedal, že nám objednal tiež pol deci a že mu môžeme hovoriť evanjelium, ale musíme vypiť pol deci, ak sa chceme dostať do Popradu. Viete čo robí pol deci s človekom, ktorý je skoro po štvordňovom pôste a je zoslabený, lebo musel kráčať 10 kilometrov z hôr peši do dediny? Radšej ani nechcete vedieť. A už dupľom nehovorím, keď nie ste zvyknutý piť alkohol a to už vôbec nehovorím o tvrdom alkohole. V mojej

hlave začali prebiehať myšlienky: „Čo keď sa zložím, čo keď sa opijem úplne na mol. Ved’ ja ani nepijem alkohol a ak, tak raz za tri mesiace jedno malé pivo.” Ale porozumel som, že ak nevypijem to pol deci, ten človek nikdy nebude môcť zažiť Boha a nebude mať možnosť urobiť Ježiša Pánom svojho života.

Tak som sa rozhodol ísť vierou. Vypil som s kamarátom pol deci a nič sa nám nestalo. Už prvou našou radosťou bolo, že fungovalo slovo: „Ak vypijete niečo jedovaté, neuškodí vám to.” Nemal som ani náznak opilosti. Potom, čo sme sa rozhodli vypiť pol deci, sa tento muž otvoril, začal hovoriť o tom, čo ho trápi a počúvať evanjelium. Láska premohla alkohol a spôsobiла to, že tento muž bol ochotný počúvať, čo s ním zdieľame. Boh sa ho dotkol. Keď sme nastúpili do taxíka a prišli do Popradu, rozlúčil sa s nami tak, že nás oboch objal a povedal, že sme super. Tým vlastne vyjadril to, že aj napriek tomu, že on nie je kresťan, tak sme ho prijali a milovali. Nevie, čo je dnes s tým mužom, ale

viem, že sme mu priniesli Boží dotyk,
a že to, čo sme mu vraveli, sa ho dotklo.

Srdce milosrdenstva

Druhá kniha Samuelova, 9. kapitola,
verše 1 – 13:

„Potom Dávid povedal: Ostal ešte niekto zo Saulovho domu, aby som mu preukázal láskavosť kvôli Jonatánovi? V Saulovom dome bol sluha menom Cíbá. Toho predvolali k Dávidovi. Kráľ sa ho opýtal: Ty si Cíbá? On odpovedal: Áno, tvoj sluha. Nato kráľ povedal: Nieto už nikoho z kráľovho domu nažive, aby som mu preukázal milosrdenstvo Božie? Nato Cíbá odpovedal kráľovi: Je ešte jeden Jonatánov syn, chromý na nohy. Kráľ sa ho opýtal: Kdeže je? Cíbá odpovedal kráľovi: Je v dome Amiélovho syna Máchíra v Lódebáre. Vtedy kráľ Dávid poslal poňho a dal ho priviesť z domu Amiélovho syna Máchíra z Lódebáru. Keď Mefibóšet, syn Saulovho syna Jonatána, predstúpil pred Dávída, padol na tvár a poklonil sa. A Dávid zavolať: Mefibóšet! Ten odpovedal: Ajhľa, tvoj sluha. Dávid mu povedal: Neboj sa, lebo

určite ti chcem preukázať milosrdenstvo pre tvojho otca Jonatána a vrátiť ti celé pole tvojho otca Saula; a budeš jedávať trvale pri mojom stole. On sa mu vtedy poklonil a povedal: Ktože je tvoj služobník, že si vzhliadol na mŕtveho psa, ako som ja? Potom kráľ zavolať Saulovho služobníka Cíbú a povedal mu: Všetko, čo mal Saul a celý jeho dom, dal som synovi tvojho pána. Budeš mu obrábať zem ty, tvoji synovia a tvoji sluhovia, a budeš znášať úrodu, aby syn tvojho pána mal chlieb, ktorým by sa živil; ale Mefibóšet, syn tvojho pána, bude trvale jedávať pri mojom stole. Cíbá mal pätnásť synov a dvadsať sluhov. Cíbá odpovedal kráľovi: Tvoj služobník urobí celkom tak, ako môj pán, kráľ, prikázal svojmu služobníkovi. Mefibóšet však jedával pri Dávidovom stole ako jeden z kráľovských synov. Mefibóšet mal malého syna menom Míchá. Všetci obyvatelia Cíbóvho domu sa stali Mefibóšetovými služobníkmi. A Mefibóšet býval v Jeruzaleme, pretože trvale jedával pri kráľovom stole.”

Chcem, aby sme sa pozreli spoločne na tento príbeh. V tomto príbehu vidím veľmi silný prorocký obraz. Dávid je jednou z postáv v Starom Zákone, ktorá ma veľmi fascinuje, a to už len preto, lebo bol predobrazom Ježiša. Verím, že pri zdieľaní evanjelia je dôležitá jedna vec a to je srdce milosrdenstva. Milosrdenstvo nie je pocit. Milosrdenstvo je rozhodnutie zmilovať sa nad ľuďmi, ktorí si to vôbec nezaslúžia. Drahý priateľu, ani ja, ani ty sme si nezaslúžili milosrdenstvo, ale Náš Pán nám ho prejavil vždy, keď bolo potrebné. Verím, že milosrdenstvo otvára dvere do ľudského srdca. Milosrdenstvo je skutok vykonaný zo súcitu k trápiacemu človeku. Ak teda poznáme Božiu lásku a prežili sme ju, bude cez nás pôsobiť súcit k ľuďom. Podme sa pozrieť na tento príbeh. Mnoho ľudí si myslí, že Dávid preukázal láskavosť Mefibóšetovi iba preto, že bol Jonatánov syn. Ale to nie je pravda. Všimnite si, že Dávid sa pýta: *„Je ešte*

niekto živý z domu Jonatána, aby som mu kvôli Jonatánovi prejavil láskavosť?“ Ďalej sa pýta: *„Je ešte niekto živý z domu Saulovho, aby som mu prejavil kvôli Jonatánovi láskavosť.“* To je veľmi kľúčové pre pochopenie tohoto príbehu. Verím, že tu sa prejavilo Dávidove srdce milosrdenstva. Nie je to silné? Dávid sa rozhoduje prejaviť milosrdenstvo niekomu, kto ho prenasledoval v jeho živote, koho dom si to absolútne nezaslúžil. Takže aj keby to nebol Mefibóšet, ale niekto iný zo Saulovho domu, aj tak by to urobil kvôli Jonatánovi. Je to pre mňa veľmi silný príbeh. Viete si predstaviť, ako by reagovali ľudia, ktorí vás nenávidia, s ktorými nemáte dobré vzťahy, nato, žeby ste sa jedného dňa rozhodli prejaviť im milosrdenstvo? Bezpodmienečnú lásku? Myslím, žeby vo svete nastala revolúcia. Toto láskavé a milujúce srdce túži cez nás Boh prejavovať tomuto svetu. Kvôli svojmu Synovi a tomu, čo pre nás urobil. Wow, takže Dávid sa rozhodne prejaviť

milosrdenstvo niekomu, komu ho vôbec nemusel prejavíť. A to je tá najsilnejšia vec. Ale tu ešte nekončíme. Keď Mefibóšet prišiel pred Dávida jednal v strachu, padol na tvár a začal vyznávať, že je jeho sluhom. Prečo to urobil? Pretože si bol vedomý toho, čo spôsobil a spôsobil Saul Dávidovi. Ale Dávid ide ešte ďalej a pozýva Mefibóšeta k svojmu stolu, aby s ním jedával za kráľovským stolom. Je to tak silný príbeh.

Verím, že vo svete je mnoho "Mefibóšetov" a "potomkov Saulovho domu", ktorí si nezaslúžia Božie milosrdenstvo, ale pretože Boh tak miloval svet a dal svojho jednorodeného Syna, tak my im máme priniesť milosrdenstvo a prejavíť lásku a nielen to, ale pozvať ich za spoločný kráľovský stôl, kde obedujú kráľovské deti so svojím Kráľom kráľov. Stôl predstavuje spoločenstvo veriacich a vzťah s veriacimi a Ježišom Kristom. Vykročme do sveta a prejavme srdce milosrdenstva, ktoré pritiahne

smilníkov, colníkov k bohato prestretému stolu, kde nájdú odpočinok, spoločenstvo kráľovských detí, a to hlavné, vzťah s Ježišom. To znamená jedávať pri kráľovskom stole spolu s Kráľom. Jedávať Jeho pokrm. To znamená sýtiť sa Jeho slovom a naučiť sa počuť Jeho hlas. Objaviť svoje poslanie, porozumieť svojej identite, nájsť Božiu múdrosť do svojho života. V tomto príbehu vystupujú aj postavy ako Cíba a jeho synovia a sluhovia. Dávid ich vysielal na pole, aby na ňom pracovali, aby Mefibóšet mal úrodu, chlieb ktorým by sa živil, ale aj napriek tomu Dávid chcel, aby jedával s ním pri stole. Verím, že v prorockom obraze Cíba a jeho synovia spolu so sluhmi symbolizujú anjelov, ktorí spoločne pracujú na naplnení Božieho zámeru v našom živote, ale to sa stane iba, ak vy budete jesť pri stole, čerpať z Krista, čerpať z Jeho lásky a nechávať sa ňou premieňať.

Pre Mefibóšeta to bola veľká pocta, pretože Mefibóšet mal obe nohy krivé

a Dávid sa nad ním zmiľoval a prejavil mu užasnú milosť. Nezabúdajte jeť pri kráľovskom stole, je to pocta! Ale Boh netúži pri ňom jeť a tráviť čas iba s vami, ale túži, aby ste k tomuto stolu privádzali stále nových a nových "Mefibóšetov", to jeť stratených synov zo sveta, aby sa mohli stať kráľovskými deťmi. Čím viac prejavíme milosrdenstvo ľuďom zo sveta, tým sa viac rozšíri Boží stôl a Boh bude môcť každým dňom stolovať s novými kráľovskými deťmi.

Polož svoj život za iných

1. list Korint'anom, 11. kapitola, verše 24 a 25:

„A keď dobrorečil, lámal a riekol: Vezmite, jedzte, toto je moje telo, ktoré sa za vás vydáva; to čiňte na moju pamiatku! Podobne po večeri (vzal) aj kalich a riekol: Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi: to čiňte, kedykoľvek budete piť, na moju pamiatku!“

V tejto kapitole chcem hovoriť o tom, aká moc je v tom, keď zabudnete sami na seba, prestanete žiť pre seba a začnete žiť pre iných. Dôvod, prečo je v tom obrovská moc, je, že aj samotný Ježiš odkedy prišiel na túto zem, žil pre iných, pre stratených a tých, ktorí potrebovali záchrancu. Zabudol na seba, nato, kým bol a vzdal sa svojej hodnosti a prišiel na zem ako človek.

List Filipanom, 2. kapitola, verše 5 – 11:

„Tak zmýšľajte medzi sebou, ako aj Ježiš Kristus, ktorý mal podobu Božiu a svoju rovnosť s Bohom nepokladal za lúpež, ale vzdal sa hodnosti, vzal na seba podobu služobníka, podobný sa stal ľudom, a keď sa zjavil ako človek, ponížil sa a bol poslušný do smrti, a to až do smrti na kríži. Preto Ho aj Boh nadmieru povýšil a dal Mu meno nad každé meno, aby v Ježišovom mene pokľaklo každé koleno tých, čo sú na nebi aj na zemi, aj pod zemou, a každý jazyk aby na slávu Boha Otca vyznával, že Ježiš Kristus je Pán.“

Láska agapé nikdy nerozmýšľa nad sebou samým, láska agapé je láska, ktorá obetuje svoje túžby a svoj život preto, aby iní mohli prežiť lásku a jej moc. Toto potrebuje tento svet. Potrebuje Synov Božích, ktorí pôjdu v šľapajách svojho staršieho brata, Pána a Spasiteľa, a položia svoj život za iných a skrze túto lásku získajú mnohých pre kráľovstvo Božie. Tento

svet nepotrebuje sebcov, ktorí idú do ulíc len nato, aby získali nejaké výsledky a mohli sa chváliť svojimi štatistikami a tým, akú veľkú úspešnosť majú. Úspešný ste vtedy, keď položíte svoj život za iný život a získate ho pre kráľovstvo, keď sa stanete sluhom všetkých. Sme synovia živého Boha, ale pre tento svet sme sluhmi. Kresťania sa musia pokoriť a začať tomuto svetu umývať nohy.

Evanjelium podľa Marka, 10. kapitola, verše 42 – 45:

„Ale Ježiš ich povolal k sebe a povedal im: Viete, že tí, čo sú pokladaní za vládarov národov, panujú nad nimi, ich mocnári vykonávajú svoju moc nad nimi. Medzi vami to však tak nebude; ale kto by sa medzi vami chcel stať veľkým, bude vašim služobníkom. A kto by chcel byť medzi vami prvý, bude sluhom všetkých. Lebo ani Syn človeka neprišiel, aby Jemu slúžili, ale aby On slúžil a dal život ako výkupné za mnohých.“

Keď Ježiš povedal, že budeme robiť väčšie veci ako On, tak jednou z vecí, na ktoré vtedy myslel, bolo, že keď zomrie na kríži, zanechá za sebou mnoho ďalších Ježišov, ktorí budú pokračovať v Jeho práci a získajú národy, pretože vtedy bol iba On jediný, ale keď zomrel, splodil mnohých. Náš Otec zasial Syna, aby splodil nových synov a Ježiš chce zasiať teba, aby splodil nové deti do kráľovstva!

Chcel by som s vami teraz zdieľať to, čo mi pred tromi rokmi zjavil Pán o tom, čo to znamená jesť Jeho telo a piť Jeho krv, kedy ma skutočne Večera Pánova moc v našom živote. Keď sa vyučuje o Večeri Pánovej, vyučuje sa o tom väčšinou ako o pripomienke toho, čo urobil Ježiš pre nás alebo taktiež ohľadom uzdravenia. To všetko je pravdivé, ale život lámania chleba a pitia Jeho krvi je o niečom oveľa hlbšom. Toto je prepis z poznámok, ktoré mi nadiktoval Duch Svätý:

„Tak ako Otec zobral svojho Syna do rúk a zlomil Ho a každý kúsok dal jednému, tak aj my máme túto službu.

Videl som ruky a v nich chleba, taký, aký jedli Židia a ten chlieb bol lámaný. Boh mi ukázal, že Ježiš povedal: Toto je moje telo, jedzte ho. Ukázal mi, že zobral Ježiša a zlomil Ho a rozdal Ho ľuďom ako chlieb, tak ako to bolo urobené, keď Ježiš nasýtil zástupy. Boh mi d'alej povedal: Tak, ako som zobral svojho Syna, chcem zobrať svoju nevestu a každého kresťana a lámať ho ako chlieb a dať každý kúsok strateným, aby mohli byť zachránení. Naše telo je chlieb a každý kúsok tohoto tela musí byť k dispozícii hladným a strateným, tým, ktorí potrebujú nieť jarmá. Toto znamená zobrať môj kríž a nasledovať ma. Potom mi ukázal ako povedal: Toto je moja krv, pite ju na moju pamiatku. Krv Pána Ježiša pijete skutočne až vtedy, keď si to nielen pripomínate vo Večeri Pánovej, ale krv znamená život a tento život musí byť položený za ostatných tak, ako môj Syn položil

za ostatných ten svoj. Spasenie je zadarmo, ale učeníctvo a služba tomuto svetu vás bude stáť všetko, tak, ako stála môjho Syna, a to je život. Až vtedy si skutočný služobník, keď v tvojom živote funguje služba a životný štýl lámania chleba a pitia Jeho krvi. Ježišova krv bola vyliata, život za život. Ak pijete skutočne krv, tak to znamená, že váš život bude dávaný a kladený za iný život. Musíte jesť baránka s vnútornosťami a najviac srdce (prorocký obraz z 2. knihy Mojžišovej, z 12. kapitoli, sviatok Paschy). A srdce Baránka sa kladie za iných. Ak hovoríš, že si dal všetko a môj Duch je to najviac, čo máš, budeš ochotný žiť skromne, aj v chudobe, len preto, aby si Boh použil tvoj život nato, aby iný život bol zachránený (to neznamená, že Božia vôľa je chudoba, ale to, že budeš ochotný pre evanjelium obetovať všetko). Nevyhlasuj, že si služobník, ak nie si ochotný dať svoj majetok, rodinu, tvoj život, dokonca svoje telo,

pre záchranu iných. Mnohí sú slabí len preto, že ste nezomreli sami sebe.“

Musím sa priznať, keď mi toto Boh hovoril, vedel som, že je to v prvom rade pre môj život. Odvtedy, čo som pochopil, že kresťanstvo nie je o mne, ale o Ježišovi, ktorý chce žiť cezo mňa, snažím sa urobiť toto posolstvo o lámaní chleba a pití Jeho krvi pravdou v mojom živote. Mnohí z vás možno budete nahnevaní a povieť ako učenici: „*Tvrďa to je reč.*“ Ale je pravdivá. Sám si uvedomujem, že musím neustále premieňať svoje zmýšľanie a umrieť starému zmýšľaniu, aby sa Kristus mohol viac prejaviť. Chcem, aby ste však porozumeli, že dokým budete žiť svoj život pre seba, neustále sa zaoberať sebou, nikdy nebudete skutočne šťastní. Skutočné šťastie nájdeš vtedy, keď položíš svoj život za niečo, čo má obrovskú hodnotu a pre Boha má najväčšiu hodnotu život. Život stratených synov v tomto svete. Preto ťa Boh volá: „**POLOŽ ŽIVOT A JA**

SA OSLÁVIM CEZ TEBA, TAK, AKO SOM
SA OSLÁVIL CEZ SVOJHO SYNA!!!!“
Možno si hovoríš: „Na toto nemám,
nedokážem žiť až tak odovzdaný život.“
Drahý priateľu, jediné, čo potrebuješ je
rozhodnúť sa a Boh ti takýto život
pomôže žiť. Môžem ti povedať, že som
živým svedectvom a čím viac kladiem
svoj život za iných, tým viac vidím, ako
Boh koná v životoch ľudí. Niektorí z vás
potrebujete položiť svoj čas, niektorí
lenivosť, iní zase inú vec. Pokiaľ ale
chceš nasledovať kroky nášho Pána,
musíš prejsť Jeho cestou tak, ako ňou
prešiel On. Jediné, čím už nemusíme
prejsť, je trpieť to, čo vytrpel On za nás.
V tom je moc kríža a moc vykúpenia, že
žijeme život, ktorý nie je o tom, žiť
pre seba, ale o tom, čo chce Boh od nás.
Dúfam, že ste porozumeli tomuto
posolstvu a povzbudilo vás. Nezabúdaj
nikdy nato, že nie si na tom tak zle, aby
Boh z teba nemohol urobiť čistú
nádobu, ktorú si bude môcť použiť.
Jediné, čo potrebuješ, je zabudnúť
na seba samého, zanechať svoj život

a zaprieť sám seba. Zobrať svoj kríž neznamená žiť s chorobou v tele a hovoriť: „Toto je môj kríž.“ Alebo žiť v utrpení, ktorým nás trápí satan. Zobrať svoj kríž znamená zaprieť svoj život, to jest naše túžby, naše koníčky, možno ťa Boh bude volať presťahovať sa zo svojho pohodlia a ísť do krajiny, kde nie je pohodlie; alebo tiež obetovať náš čas atď.

Ľudia, ktorí položia svoj život za iných, budú mať obrovskú odmenu v Božom kráľovstve, keď raz prídu do neba. Aby ste ma pochopili, nehovorím o tom, že máte položiť život smrťou fyzickou. Áno, sú ľudia, ktorí položia aj takou smrťou, ale to, o čom hovorím, je vzdať sa svojich túžob, svojej vôle, svojho života v prospech kráľovstva.

Evanjelium podľa Matúša, 6. kapitola, verš 33:

„Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a Jeho spravodlivosť a všetko toto bude vám pridané.“

*Evanjelium podľa Lukáša, 9. kapitola,
verše 23 a 24:*

*„A povedal všetkým: Kto chce prísť
za mnou, nech zaprie sám seba, berie
svoj kríž deň po deň, a tak ma nasleduje.
Kto by si chcel zachrániť život, stratí ho;
a kto by stratil život pre mňa, zachráni si
ho.”*

*Evanjelium podľa Jána, 15. kapitola, verš
13:*

*„Nikto nemôže väčšmi milovať, ako keď
život položí za svojich priateľov.”*

Haleluja! Vykroč vo viere a polož život
za svojich priateľov! Ľudia v tomto
svete nie sú nepriatelia, ale stratení
synovia, PRIATELIA!!!

Nie všetci sú povolani kázať evanjelium?

Evanjeliu podľa Marka, 16. kapitola,
verše 15 a 16:

„Potom im povedal: choďte po celom svete, kážte evanjelium všetkému stvoreniu. Kto uverí a bude pokrstený, bude spasený, ale kto neuverí, bude odsúdený.“

Evanjeliu podľa Matúša, 9. kapitola,
verš 36:

„Keď uzerel zástupy ľudí, bolo mu ich ľúto, že boli zmorení a bezmocní ako ovce, ktoré nemajú pastiera. Vtedy povedal učeníkom: Žatvy je síce mnoho, ale pracovníkov málo, preto proste Pána žatvy, aby vyslal pracovníkov na žatvu.“

(V ďalšej kapitole vysielala dvanástich apoštolov a neskôr čítame o tom, že vyslal aj ďalších sedemdesiatich učeníkov.)

Evanjelium podľa Matúša, 10. kapitola, verše 32 a 33:

„Preto, ktokoľvek ma vyzná pred ľuďmi, toho význam aj ja pred svojím Otcom, ktorý je v nebesiach. Kto by ma však zaprel pred ľuďmi, toho zapriem aj ja pred svojím Otcom, ktorý je v nebesiach.”

Skutky Apoštolov, 1. kapitola, verš 8:

„Ale prijmete moc Ducha Svätého, ktorý zostúpi na vás, a budete mi svedkami aj v Jeruzaleme, aj po celom Judsku, aj v Samárii a až do posledných končín zeme.”

V tejto kapitole chcem rozoberať dva klamstvá, ktoré prenikli do cirkvi a dokonca som ich počul aj vyučovať. Prvé z týchto klamstiev hovorí, že nie všetci sú povolaní kázať evanjelium a nie všetci to musia robiť. Táto doktrína a učenie je falošné evanjelium, falošné učenie a človek, ktorý vyučuje takéto veci, zrejme aj sám takýmto spôsobom žije. Keď Pán vysielal učeníkov, nepovedal im: „Chod'te iba

niektorí.” Ale vyslal ich všetkých. V jedenástej kapitole Skutkov apoštolov čítame o tom, že keď prišlo prenasledovanie, ľudia sa rozprchli a niektorí kázali Židom a niektorí aj Grékom. To sú počiatky cirkvi v Antiochii. Cirkev, ktorá uverila tomuto klamstvu, je cirkev predurčená na zánik. Takáto cirkev vôbec neodráža character nášho Pána, pretože Ježišove srdce bolo zamerané na misiu a na plodenie nových učeníkov a to srdce pretrváva dodnes v nás. Každý veriaci je povinný kázať evanjelium a zdieľať svoj život s Bohom. Pokiaľ by ste neboli povinný, tak vám môžem položiť túto otázku: „Ak tvrdíš, že nie si povolaný kázať evanjelium, prečo vlastne si na tejto zemi a prečo vlastne nasleduješ Krista?” Možno sa nahneváte, ale budem úprimný. Viem prečo. Lebo váš život nie je o Kristovi, ale je o vás a vám vyhovuje radšej prijať klamstvo o tom, že nemusíte kázať evanjelium a tak sa zbaviť zodpovednosti, ktorú vám Pán zveril.

Potrebuje si uvedomiť, že nie je Boží život a Jeho evanjelium nie je samozrejmosťou, ale je to výsadou každého nasledovníka Krista. Niektorí z vás si poviete: „Ja nie som evanjelista, to je povinnosť pastora, alebo neprežil som povolanie.“ Bohužiaľ priateľu, uveril si veľkému klamstvu. Povolanie si bol v momente, keď si sa rozhodol zanechať svoj život a nasledovať Krista. Keď čítame o veľkom poverení Cirkvi v Markovom evanjeliu, tak to nebolo písané evanjelistom a pastorm, ale každému veriacemu, ktorý sa znovuzrodí. Nenájdete tam zmienku o tom, že by tam bolo napísané: „Evanjelisti chodte a kaďte evanjelium.“ Komu to Ježiš hovoril? Hovoril to učeníkom. Kol'kým? Úplne všetkým!!! Si zodpovedný za to, aby tvoje okolie počulo evanjelium. Boh nemá iné ústa na tejto zemi, ako tie tvoje, cez ktoré by hovoril!!!

Vstup do žatvy!

Všimnite si, že text z Matúšovho evanjelia, ktorý máme v tejto kapitole, hovorí, že Ježiša trápilo, že je málo pracovníkov na žatve. Je napísané, že bol pohnutý súcitom, a aby ste rozumeli, Ježiš si bol plne vedomý toho, že nedokáže urobiť celú službu na tejto zemi sám. Ježiš celý čas žil s vedomím, že ak chce zasiahnuť celý svet a ďalšie generácie, potrebuje učeníkov, ktorí prevezmú Jeho štafetu a budú pokračovať v Jeho diele. Je zaujímavé, že Ježiš hovorí, že je málo pracovníkov. Ako to je možné, že to povedal, keď v tej dobe bolo v Izraeli množstvo duchovných vodcov a kňazov? Prečo to teda povedal? Verím tomu, že z jedného dôvodu. Náboženských vodcov bolo síce veľa, ale nebolo veľa služobníkov so skutočným srdcom pre ľudí. Vtedajší náboženský vodcovia slúžili nie kvôli ľuďom, ale kvôli tomu, aby oni boli videní. Celá ich služba nebola o Bohu,

ale o nich a o tom, čo z toho vyťažia! Nepripomína vám to niečo v dnešnej dobe? Bol som desať rokov v cirkvi, ktorá nekázala evanjelium a keď kázala, tak to bolo celé len o pastorevi. Za desať rokov sme ako cirkev vôbec neučinili žiadnych nových učeníkov a cirkev sa zmenšovala, až som prežil to, že z tohoto miesta musím odísť, lebo ak tam zostanem, nakvasím sa kvasom farizejov. Takže prečo to Ježiš povedal? Lebo hľadal služobníkov, ktorí to budú robiť so srdcom, akým to robí On. V skutočnosti pozýval učeníkov a hovoril im: „Je tak málo skutočných služobníkov v žatve, ale strašne veľa služobníkov, ktorí slúžia pre svoj prospech.“ Takíto ľudia ani neslúžili skutočne ľuďom. Farizeji sa starali o iné veci ako o to, že na uliciach sú chorí ľudia, sirotky a vdovy. Ale hod'te takému farizejovi do vrečka niekoľko stovák eur a hneď si všimne chorých. Takýto služobník sú v skutočnosti vlkmi v ovčom rúchu. Na inom mieste zase Ježiš hovorí: *„Vy hovoríte, že ešte*

neprišiel čas žatvy, ale ja vám hovorím, pozdvihnite svoje hlavy, lebo polia sa už belejú k žatve!" Ježiš ťa povoláva do žatvy v tvojom okolí a povoláva ťa k tomu, aby si splodil nových učeníkov. Jeden zo znakov zdravej rodiny je plodnosť a schopnosť plodiť deti! Pokiaľ cirkev nepracuje na žatve, stráca túto schopnosť. Klamstvá typu nemusím evanjelizovať a podobne, poškodzujú duchovné rozmnožovacie orgány cirkvi a spôsobujú úplnú neschopnosť plodiť. Takáto cirkev alebo jednotlivci upadajú do náboženského života. Prijmete moc Ducha Svätého a budete mi svedkami

Ďalší text, ktorý sme tu mali, bol z prvej kapitoly Skutkov Apoštolov, kde Ježiš povedal učeníkom, že príjmu Jeho moc. Uvažovali ste nad tým, prečo sme prijali túto moc? Neprijali sme ju preto, aby sme si s ňou na tejto zemi užívali a robili show pred ľuďmi. Ani preto, aby sa naplnili naše potreby, ale preto,

aby sme sa mohli stať svedkami!!! Akými svedkami? Takými, ktorí svedčia o Ježišom živote, o vzťahu, ktorý s Ním máme, o Jeho živote, ukrižovaní a vzkriesení!!! Takými svedkami, ktorí svedčia o tom, ako Ježiš zmenil ich životy a vstúpili tak do úžasného dobrodružstva s Ním! To dobrodružstvo je poznanie Boha a šírenie dobrej zvesti ľuďom, ktorí ešte nespoznali dobrú spravu, o tom že Boh sa už uzmieril so svetom a jediné, čo stačí, je prijať to a žiť podľa tejto správy. Takže moc Ducha Svätého sme prijali kvôli tomu, aby sme mohli svedčiť o tom, že On je Kristus, Syn živého Boha, ktorý zomrel za naše hriechy. obnovil náš vzťah s Bohom a vstal z mŕtvych. Keď Ježiš vstal z mŕtvych, Jeho vzkriesenie bolo Otcovým potvrdením, že je Jeho Syn!!! Pokiaľ chcete žiť s Bohom, musíte žiť život vzkriesenia, lebo ten potvrdzuje, že ste Jeho synmi!!! Začnite žiť podľa toho, kým ste sa stali v Kristovi.

Zanechajte svoj starý život, lebo ten vám už nepatrí.

My sa budeme modliť a vy kážte evanjelium

Z učenia o tom, že nie všetci musíme kázať a zdieľať evanjelium, sa potom plodí učenie o tom, že niektorí sú povolaní modliť sa, a iní kázať. Toto však nie je biblická pravda. V celej Biblii nájdete množstvo príkladov toho, že keď si Boh niekoho použil, tak sa ten človek modlil, ale Boh ho viedol do tejto modlitby kvôli tomu, aby sa zmenilo jeho srdce a pochopil, že ak chce zmenu v národe a túži po nej, tak on bude ten, koho Boh vyšle. Napríklad Nehemiáš. Nehemiáš sa modlil a Boh poveril jeho. Ďalej Daniel a množstvo ďalších príkladov.

Pamätám sa nato, ako som raz bol na jedných mocných modlitbách. Ľudia volali na Boha a prosili, aby spôsobil prebudenie, aby vyslal pracovníkov do

žatvy. Necítil som sa tam dobre, a tak som odišiel do inej časti budovy a Boh ku mne začal hovoriť. A povedal mi: „Načo sa modlia, keď potom nevykročia a neslúžia ľuďom. Ja takéto modlitby nechcem a nepotrebujem. Potrebujem ľudí, ktorí budú konať!!!“ Nehovorím to úplne presne, iba kontext toho, čo mi Boh povedal. Ježiš nás učil, aby sme žili život modlitby, ale nikdy neučil, že sa máte modliť a iní majú kázať!!! A koľko toho vidíme v cirkvi. Cirkev na Slovensku sa už dvadsať rokov modlí za prebudenie a nič sa nedeje. Prečo? Lebo sa iba modlí a nekoná a Boh ich modlitby ani nevypočuje, lebo nie sú podľa Jeho srdca. Drahý priateľu, keď sa začneš modliť za ľudí, priprav sa nato, že Boh výšle teba. Ako to viem? Bolo to tak v mojom prípade, v prípade mojich priateľov a tiež v životoch ľudí z Biblie! Niektorí ľudia sa proste len chcú zbaviť zodpovednosti, a tak, aby Boh náhodou nič nepovedal, zorganizujú modlitby, aby sa mohli obhájiť v deň, keď prídu pred Pána, že

oni sa modlili za tých, čo kážu. Bohužiaľ takáto obhajoba zhorí v Božom ohni veľmi rýchlo. Ak evanjelium, v ktoré veríš, sa nedotýka okolitého sveta, NEDOTKLO SA ANI TEBA!!!! Človek, ktorý prežil Božiu lásku, posúva Božiu lásku ďalej. Nemyslíte si, že keď raz prídete pred Boha, tak bude všetko v poriadku v prípade, že ste nekázali a nečinili učeníkov. Síce budete spasený, ale budete roniť slzy pred Bohom, pretože si uvedomíte, že váš život bol úplná márnosť a nepriniesli ste žiadne ovocie! Myslíte si, že je zdravé, že veľké percento ľudí, ktorí sú dnes v cirkvi, nikdy nikoho neprivedli k Bohu a z nikoho neučinili učeníka? Ja si myslím, že to nie je normálne a odráža to duchovný stav cirkvi a jednotlivca. Prvá cirkev takúto skúsenosť nepoznala. V prvej cirkvi ľudia činili učeníkov. A neboli to len apoštoli! Ale každý človek činil učeníkov, síce na rôznej úrovni, ale činil. Nieкто ho priviedol k Bohu, nieкто ho vyučoval a podobne. Prečo to prvá

cirkev robila? Pretože milovala Boha a túžila po tom, aby každý človek zažil premenu, akú oni prežili, a aby každý človek bol zachránený a spasený. Pokiaľ nekážete evanjelium, nemilujete Boha a ani ľudí. Biblia v ôsmej kapitole listu Rímanom hovorí o tom, že stvorenstvo dychtivo očakáva zjavenie Božích synov! Títo synovia Boží sme my! Prečo stvorenstvo očakáva zjavenie Božích synov? Pretože Boh očakáva, že bude oslobodené od otroctva a skazy do slávnej slobody detí Božích!!!

Nenarodili ste sa na túto zem, aby ste to na nej len tak prežili, a potom šli do neba, ale narodili ste sa, aby ste boli Jeho obrazom, a tak ako Ježiš zjavil, že je Syn Boží, tak aj vy sa máte zjaviť ako synovia Boží!!! Čo sa deje, keď začneme žiť život synov Božích? Ľuďom sa otvorí zrak a odovzdajú sa Bohu, pretože uvidia moc, ktorá pôsobí skrze synov na svedectvo tomu, že Ježiš je stále živý a je Spasiteľom sveta. Prestaňte sa modliť! Modlite sa raz a potom začnite konať to, o čo ste prosili Boha. Boh to

nebude vykonávať tak, že pošle z neba anjelov a oni to vykonajú, ale tak že pošle vás a bude cez vás konať to, čo chce. Samozrejme, že modlitba je dôležitá, ale v tejto kapitole hovorím o modlitbe, ktorá nie je podľa Boha, a ktorá sa stala lživým učením, ktoré sa zbavuje zodpovednosti niest' evanjelium. Neproste za prebudenie a nové vyliatie. Dnes v cirkvi stále počujeme o novom vyliatí Ducha Svätého a pritom Duch Svätý tu už je 2000 rokov, ale čaká iba na nás, kým vykročíme. Ak má nastať nejaké vyliatie Ducha Svätého, nebude to vyliatie ako to čítame v Skutkoch Apoštolov, ale bude to vyliatie Ducha Svätého, ktorému dovoľíte, aby sa vylial z vášho vnútra. William Both, zakladateľ armády spásy, povedal: „JA SOM PREBUDENIE PRE TENTO SVET!!!“ Áno, toto si neustále pripomínam. Ja nečakám na prebudenie, ale všade, kde chodím ho uvoľňujem a vytváram. Vo vás je zdroj života. Nebo nie je zavreté, ako sa niektorí modlia úplne

nebiblickú modlitbu otvor nebesá!!!
Nebesá sú už 2000 rokov otvorené,
nechajte iba žiť Krista cez vás.
Povzbudzujem vás, odhodťte tieto
falošné učenia o tom, že nie ste
povoláný kázať evanjelium a zanechajte
náboženstvo. Povzbudzujem vás,
nechajte Krista cez vás žiť!!!

Služba evanjelistu

List Efežanom, 4. kapitola, verš 11:

*„A On ustanovil jedných za apoštolov,
iných za prorokov, iných za evanjelistov
a iných za pastierov a učiteľov, aby
pripravovali svätých ku dielu služby
budovať telo Kristovo, až všetci
dospejeme k jednote vo viere a poznaní
Syna Božieho, v muža dospelého, k miere
veku plnosti Kristovej.“*

Mnohí v cirkvi si myslia, že služba
evanjelistu znamená službu, kedy
evanjelista má kázať evanjelium
a privádzať ľudí do cirkvi. To však nie

je úplna pravda. Pravda je taká, že evanjelisti sú tu nato, aby vytrénovali v prvom rade svätých ku dielu služby!!! Samozrejeme, že kážu evanjelium a majú za úlohu privádzať ľudí do Božieho kráľovstva, ale ich prvotnou úlohou je budovať Cirkev ku dielu služby a priviesť ich do dospelosti Kristovho veku, aby žili ako Kristus, poznali Boha. Evanjelisti majú prakticky učiť ľudí žiť a zdieľať život evanjelia a vychádzajú zo svojho života a praxe. To búra tú myšlienku, že úlohou zdieľania evanjelia a kázania ho sú poverení len evanjelisti a práve oni sú preto povolaní, ale ostatní nie. Práve naopak. Oni sú povolaní, aby vás naučili ako zdieľať evanjelium a žiť život evanjelia; ktorý vás majú naučiť porozumieť evanjeliu tak, ako mu nik nerozumie. A koho to učia evanjelisti? Celú cirkev. Evanjelisti si uvedomujú, že svoju prácu kázať evanjelium nenaplnia úplne, ak do toho neuvolnía Cirkev, ktorá im pripraví kázaním evanjelia a robením zázrakov pôdu.

Hmatateľné Kráľovstvo

Žijeme v dobe, kedy sa veľa hovorí o Božom kráľovstve, uzdravení, evanjelizácii na ulici. Tieto všetky veci sú pravdou a je potrebné o nich kázať a vyučovať Cirkev, ale nielen teoreticky, ale aj prakticky. Skutočné učeníctvo je o tom, naučiť učeníkov žiť tieto veci v bežnom živote v praxi. Teória vám prax nedá, avšak po dlhšom čase pozorovania cirkvi a mojej praxe som prišiel na ďalšiu zásadnú vec. Tieto veci absolútne nestačia. Uvedomil som si, že je potrebné úplne zmeniť zmýšľanie o tom, čo je Cirkev a ako má vyzerat'. Môžete napríklad vyučovať o svätosti, ale ak nebudete vyučovať aj o milosti, neprinesie to výsledok, aký by malo. V poslednej dobe si uvedomujem, že sú určité veci, ktoré jednoducho nedokážu správne fungovať bez iných vecí. Ak chceme byť efektívni v zdieľaní evanjelia tak, aby z ľudí, ktorým zdieľame evanjelium, sa

stali reálni učenáci a nasledovníci Krista, musíme zmeniť to, ako dnes funguje cirkev. Budem ku vám úprimný, pri svojej praxi som prišiel na jednu vec. Ľudia vôbec nemajú problém s Bohom, ale s cirkvou. Tak často počúvam z úst ľudí vety ako: „Verím, že je nejaký Boh, ale neverím v cirkev.“ Alebo: „Nechcem Cirkev, ale chcem Boha.“ Možno si povieť: „No super, stačí iba zmeniť formu, akou to robíme a byť prítťažlivejší pre ľudí.“ NIE! Je potrebné úplne opustiť štruktúru, akou cirkev funguje a aj celý systém, ktorý je rovnaký od doby, kedy sa stala cirkev štátom uzákonenou inštitúciou. Áno, práve tam to začalo. Chcem, aby ešte pred tým ako budem hovoriť o hmatateľnom kráľovstve, ste uvideli to, o čom hovorím. Prvá cirkev sa nikdy netlačila do politiky, dokonca verila, že je to hriechom, nikdy nerobila koncerty chvál ani podobné veci a predsa dokázali evanjelium šíriť rýchlejšie ako my. Táto veta zrejme vo vás prebudí hnev, ale je to skutočne tak. Dnešná

cirkev má vplyv na toľkých miestach, ale v skutočnosti nemá žiaden vplyv. Už to chápete? Nie je to o tom, že zmeníme program v cirkvi, urobíme modernejšie chvály, budeme chodiť do onkologických centier, robiť charitu a podobné veci, aby sme pritiahli ľudí. Je to o spôsobe života. Práve preto prvá cirkev bola tak úspešná, pretože prvá cirkev nebola o programe, ale o určitom životnom štýle, ktorý nasledovali všetci a tento svet to nevedel pochopiť. Tento svet na to reagoval iba dvoma spôsobmi, buď prenasledovaním, alebo odovzdaním sa tomuto životu. Keď Konštantín uzákonil cirkev, z cirkvi sa stalo miesto, kam chodia ľudia, zatiaľ čo pred jej uzákonením cirkev boli ľudia, ktorí žili určitým životným štýlom, ktorý by som nazval hmatateľným kráľovstvom. Ľudia v tomto svete nechcú miesto, kam budú chodiť, chcú miesto, kde budú môcť skutočne žiť a budú môcť mať reálne vzťahy. Ľudia už nechcú inštitúciu, už nechcú nejakú denomináciu. Pokiaľ naše kresťanstvo

je o tom, že robíme len určité programy (pod programom myslím nielen charitu a iné, ale aj evanjelizáciu), chodíme na určité miesto, tak prečo by to mali ľudia chcieť? Ved' to isté dnes robia Jehovisti, Mormoni, robia to sekty a dokonca aj satanisti. A dovoľm si tvrdiť, že mnohokrát to robia oveľa lepšie ako cirkev. To znamená, že cirkev je zrejme niečo iné, ako sme dlho chápali pod pojmom cirkev. Prečo o cirkvi dnes tak zmýšľame ako zmýšľame? Pretože odvtedy, čo sa z nej stala inštitúcia, aj napriek reformácii, sa nezmenil systém. Neustále ideme v katolíckom systéme bohoslužby, len v inej forme. A jediné, čo meníme, sú formy. Dám vám príklad. Ak chcete upiecť koláč, na ktorý majú vaši priatelia chuť, ale nechcete, aby to bol ten istý koláč, pretože už sú ním prejedený, nestačí len zmeniť formu, v ktorej ho budete piecť, nestačí ho zakryť inou polevou alebo plnkou, ale je potrebné úplne zmeniť cesto. To jediné, čo do teraz cirkev menila, bola len

forma alebo poleva, ale stále ostali v tom istom systéme, ktorý nastolil Konštantín. Netvrdím, že všetky veci sú zlé, ale väčšina je! Podme sa teda pozrieť na to, čo je to hmatateľné kráľovstvo.

Hmatateľné kráľovstvo

Evanjelium podľa Lukáša, 17. kapitola, verš 20 a 21:

„Keď sa Ho farizeji opýtali, kedy príde kráľovstvo Božie, odpovedal im: Kráľovstvo Božie nepríde tak, aby to ľudia pozorovali. Ani nepovedia: Ajhľa, tuto alebo tamto je! Lebo, ajhľa, kráľovstvo Božie je medzi vami!”

Skutky Apoštolov, 2. kapitola, verše 42 - 47:

„Títo zotrvali v apoštolskom učení a v spoločenstve, v lámaní chleba a na modlitbách. I prišla bázeň na všetky duše, a apoštolovia robili mnoho zázrakov a znamení. A všetci

veriaci, ktorí boli pospolu, všetko mali spoločné, aj statky a majetky predávali a rozdeľovali všetkým, ako kto potreboval; deň čo deň zotrúvali jednomyselne v chráme, lámali chlieb po domoch a prijímali pokrm s plesajúcim a úprimným srdcom, chválili Boha a boli obľúbení u všetkého ľudu. A Pán pridával na každý deň tých, ktorí boli zachránení.“

Keď Ježiš povedal, že kráľovstvo Božie je medzi nami a že neprichádza viditeľne, neznamenal to, čo mnohokrát hovoríme, že nebude viditeľné pre tento svet. Znamená to, že v prvom rade prichádza kráľovstvo Božie do nášho srdca, to nastáva pri znovuzrození a to kráľovstvo sa potom prejavuje v našom živote tak, že jednoducho ostatní budú vedieť, že nie je len v našom srdci, ale aj medzi nami. Kráľovstvo Božie nie je len o kázaní, vyhánaní démonov a uzdravovaní, ale o životnom štýle. Ježišov život

nespočíval len v tom, že vyhánal démonov a uzdravoval chorých, ale Jeho celý životný štýl predstavoval život v kráľovstve. On nám ukázal, čo to znamená žiť v kráľovstve a nielen ako manifestovať Jeho moc. Ukázal to napríklad, ako sme už vraveli, v tom, že sa neoddeľoval od hriešnikov, mal s ľuďmi vzťahy. Vo veršoch z druhej kapitoly Skutkov apoštolov vidíme, akým životom žila cirkev. Oni mali určitý životný štýl. Je silné, čo je tam napísané, že Pán pridával veriacich každý deň a rástli do počtu. Ako je to možné??? Ľudia jednoducho videli ako silný život títo ľudia žijú, že to nie je len nejaká nová náboženská forma, ale je to reálne, je to hmatateľné, je to niečo, čoho sa môžu zúčastniť, niečo, čoho môžu byť súčasťou. Celé kráľovstvo je postavené na vzťahoch. Prvá cirkev nebola inštitúciou, ale jednou veľkou rodinou. Žili tak silný životný štýl, že keď ľudia, ktorí boli okolo nich, videli ako žijú, chceli to tiež. Ich základom bola jedna silná vec. Tou vecou bola

LÁSKA. Všetko bolo postavené na láske a vychádzalo z lásky. Neodplácali sa zlým za zlé, boli si tak navzájom odovzdaný, že medzi nimi vznikla kultúra zmýšľania "čo je moje, je aj tvoje". Trávili spolu neustále čas, mali spolu vzťahy, o ich potreby sa staral Boh a oni sa starali o potreby ľudí v tomto svete. Už to vidíte? Hmatateľné kráľovstvo je to, keď to, čo je v nebi, sa stane realitou na zemi, je to myslenie, ktoré je aj v nebi. Prijat' toto zmýšľanie a začať to robiť takýmto spôsobom vyžaduje veľkú smrť. Prečo? Lebo to žiada zomrieť samému sebe a vydať sa pre niečo, a to niečo je kráľovstvo. Ľudia v tomto svete doslovia dychtia po tom, o čom píšem. Verte mi!!! Sám som začal túto vec s mojimi priateľmi praktizovať a neustále sme upevňovaní v tom, že áno, toto je to, čo Boh chce, a zažívame oveľa mocnejšie veci, ako sme zažívali predtým. Potrebujeme sa vrátiť k tomu zmýšľaniu prvotnej cirkvi. Niektorí povedia, že sa musíme vrátiť do Skutkov Apoštolov, iní zase, že

musíme byť ako cirkev v Efeze. Ja som proti obidvom. Po prvé, cirkev v Skutkoch Apoštolov bola na začiatku púte a ja verím v napredovanie cirkvi, to znamená, že keby sme žili ako prvá cirkev, tak čím ďalej by sme šli, tak tým ďalej by sme mali byť. Ak mám byť v nejakých skutkoch, tak nechcem skutky apoštolov, ktoré boli pred 2000 rokmi, ale ktoré sú teraz, pretože tieto by mali byť oveľa mocnejšie ako tamtie. Ako som už povedal, netvrdím, že všetko je zlé, čo dnes robí cirkev, ale som presvedčený, že to nie je postačujúce a je potrebné sa vrátiť k životnému štýlu prvej cirkvi. Samozrejme, ak chcete takýto životný štýl žiť, musíte rátať s prenasledovaním. Súčasná cirkev v Číne je asi najrýchlejšie rastúcou cirkvou a je to preto, že žijú takto vydaným spôsobom života ako prvá cirkev.

Takže Hmatateľné kráľovstvo je kráľovstvo, ktoré môžu ľudia nielen pocítiť, ale do ktorého môžu vstúpiť,

a ktoré je reálne a prejavuje sa nielen v manifestovaní uzdravenia a podobných vecí, ale aj vo vzťahoch, v zmýšľaní; je to proste životný štýl. Som si vedomý toho, že je potrebné sa naučiť takto žiť a nejde to zo dňa na deň. Ved' je to takmer 17. storočí, čo sa takýto životný štýl cirkvi zastavil tým, že sa z nej urobila inštitúcia a cirkev bola zneužitá pre politické maniere. Keď ľudia z tohoto sveta uvidia, že kráľovstvo Božie je medzi nami a cirkev nebude nejaké miesto, kde chodia každú nedeľu, ale cirkev budú ľudia; keď cirkev nebude nejaká denominácia, ale budú to proste nasledovníci Krista, verte tomu, že zažijeme obrovské prebudenie. Ja tomu verím z hĺbky svojho srdca. Chcem vám tiež povedať, že vôbec nemusíte toto presvedčenie zdieľať so mnou, ale oberáte sa o veľké požehnanie. Nato, aby ste mohli pochopiť túto kapitolu je potrebné odstrániť denominačné okuliare. Je vôbec možné v dnešnej kultúre a v dnešnom svete takto žiť?

Áno, je to možné, ale chce to od nás veľkú odvahu a musíme zomrieť sami sebe a naším predstavám. Jedného dňa som si uvedomil, že nechcem nejakú budovu, v ktorej bude obrovská cirkev, ale chcem milióny ľudí, ktorí sú cirkvou a žijú hmatateľné kráľovstvo. Prečo? Lebo títo ľudia sú úplne všade, len nie v jednej budove. Cirkev, ktorá nie je organizáciou, ale živým organizmom, je cirkev, ktorú nik neprehliadne. Modlím sa, aby vám Boh otvoril oči a zjavil v srdci to, čo zjavil mne a povzbudzujem vás, začnite taký život žiť.

Cirkev potrebuje revolúciu

Mnoho sa dnes vo svete hovorí o reformácii, ale som presvedčený, že ďalšiu reformáciu nepotrebujeme. Áno, som si vedomý toho, že reformácia znamená pôvod ku prvotnému alebo počiatočnému, ale bohužiaľ to nepriniesla skoro asi žiadna reformácia,

ani reformácia Martina Luthera. Vďaka Bohu za reformácie, ktoré boli, ale už nepotrebujeme ďalšiu. To, čo dnes cirkev potrebuje, je revolúcia!!! Prečo? Pretože revolúcia znamená úplnú premenu zmýšľania a života podľa tej premeny. Potrebujeme obrátenie!!! V novej zmluve je pre slovo obrátenie od niečoho použité slovo metanoya a to slovo znamená v gréčtine: REVOLÚCIA MYSLE! Keď som to prvýkrát objavil, bol som z tohoto slova užasnutý. Presne toto slovo potrebuje cirkev dnes. METANOYA. Obrátenie sa od všetkého, čo Boh nechce a nefunguje a priniesť revolúciu mysle.

Keď Ježiš prišiel a hovoril o obrátení, hovoril o revolúcii, ktorá musí nastať v ľudskom zmýšľaní. Kedy sa dokážeme skutočne obrátiť? Vtedy, keď premieňame svoju myseľ Slovom Božím v skutkoch, čiže konáme Slovo Božie a to, čo je v ňom, a žijeme podľa neho.

List Rímanom, 12. kapitola, verš 2:

*„A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale
premeňte sa obnovením mysle, aby ste
vedeli rozpoznať, čo je vôľa Božia, totiž,
čo je dobré, milé a dokonalé.“*

Láska je trpezlivá

1.list Korint'anom, 13. kapitola, verše 4-7:

„Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá, nezávidí, láska sa nevystatuje a nenadúva; nie je neslušná, nie je sebecká, nerozčuľuje sa, nezmyšľá zle, neraduje sa z neprávosti, ale teší sa s pravdou; všetko znáša, všetkému verí, všetkého sa nádejá, všetko pretrpí.“

V tejto kapitole by som chcel trochu hovoriť o zdieľaní evanjelia v našej rodine a priateľom. Myslím, že práve s týmto má dnes mnoho kresťanov problém. Zdieľať evanjelium spôsobom, ktorý je trpezlivý, dobrotivý. Tak, že daná osoba nezdieľa inej osobe evanjelium s vedomím, že bude mať z toho zisk ona alebo jej cirkev, ale Božie kráľovstvo. Áno, je to tak ťažké, keď nás naša rodina odmieta, keď niečomu nechápe. Ale práve netrpezlivosťou môžeme zatvrdiť ich srdce. Musíte pochopiť, že aj s vami ma

Boh trpezlivosť a mal trpezlivosť, kým ste sa mu odovzdali. Mal som jednu kamarátku, s ktorou som zdieľal evanjelium a netlačil som na ňu. Po čase mi sama zavolala a chcela sa o týchto veciach rozprávať a bol som trpezlivý, netlačil som, iba som jej ukazoval lásku a Krista. Po nejakom čase odovzdala svoj život Ježišovi a pokrstili sme ju. Aj napriek tomu, že sa neskôr vzdialila od Pána, stále ma Boh s ňou trpezlivosť a verím, že jej cesta nie je na konci. Ale pri tomto človeku som si uvedomil, aká je trpezlivosť dôležitá. Ako sa takáto čistá láska, o ktorej píše Pavol prejavuje v praxi? V mojom prípade to fungovalo takýmto spôsobom. Zdieľal som jednoducho lásku, povzbudzoval som, naslúchal som ľuďom viac ako rozprával, a veľa sa modlil za ich srdce, pretože vtedy nastáva duchovný boj o srdce tohoto človeka. Chcem vás povzbudiť, buďte vytrvalí. Ani neviem, čo k tejto kapitole napísať viac, pretože podľa mňa úplne stačí trinásta kapitola Prvého listu Korint'anom. Toto nie je

princíp len na získavanie priateľov a rodiny! Ale je to životný štýl, ktorým získavame všetkých. Trpezlivosť, ktorá vychádza z lásky agapé, získa našich priateľov, rodinu a tento svet pre Krista!!! Žite trinástu kapitolu Korint'anom, študujte ju, premýšľajte nad ňou a veci vo vašom živote sa začnú meniť. Nebuďte tvrdí na ľudí, keď zlyhajú alebo zhrešia. Jednoducho Boh im sám ukáže, že robia zlú vec. Oni nepotrebujú trepať Bibliou po hlave, ale potrebujú trpezlivú lásku. Presne takú, akú má správny rodič ku svojmu dieťaťu, keď rastie. Netrpezlivosť sa prejavuje tak, že tlačíme na ľudí, aby prijali Krista, a tlačíme z jediných dôvodov. Kvôli vlastnému prospechu a uspokojeniu. Netrpezlivosť sa prejavuje tým, že sa začíname chovať ako farizeji a v najhorších prípadoch sa to končí hnevom, zlosťou, zranením, odsudzovaním, tvrdosťou a tak ďalej a tak ďalej. Zanechajte zákonické srdce a majte srdce ako Ježiš, tak ako sme

o tom vraveli už v predošlých kapitolách.

Nájdite Poklad

Evanjelium podľa Lukáša, 15. kapitola,
verš 8-10:

„Alebo: niektorá žena má desať grošov. Keby stratila jeden, či nezažne sviecu, nezametá dom a nehľadá usilovne, dokiaľ (ho) nenájde? A keď ho nájde, zvolá si priateľky a susedy a povie: Radujte sa so mnou, lebo som našla groš, ktorý som stratila. Hovorím vám: taká radosť býva pred anjelmi Božími nad jedným hriešnikom, ktorý činí pokánie.“

Keď prišlo kresťanstvo do Grécka, stala sa z neho filozofia, keď prišlo evanjelium do Ríma, stalo sa z neho náboženstvo, keď prišlo do Európy, stala sa z neho kultúra a keď prišlo do Ameriky, stal sa z neho postupom času biznis. Vo svete sa urobilo mnoho evanjelizačných kampaní, ktoré ako tak ani nemali cieľ ľudí priviesť

do kráľovstva ako vo svete kresťanského biznisu a médií priniesť obrovské čísla ľudí, ktorí zdvihli ruku a modlili sa modlitbu spasenia. Výsledky? Katastrofálne! Netvrdím to o všetkých! Aj mojou víziou sú evanjelizačné kampane, ale nechcem to robiť pre rast svojej kariéry alebo preto, aby rástlo moje meno, ale preto aby sa rozšírilo kráľovstvo Božie. Chcem vám povedať, že to, čo mnohokrát vidíte na Youtube kanáloch alebo v amerických kresťanských správach, nie je pravdou. Na jednej strane tam vidíte veľké masové zhromaždenie, krásne chvály, ale kamery zachytia iba to, čo chcú zachytiť. To, čo sa odohráva v pozadí neuvidíte. Viac menej hovorím o evanjelistoch, ktorým ide viac o peniaze ako o ľudí. Raz som sa stal svedkom takejto kampane a bola to hrôza. Mnohé cirkvi prídu a zožnú veľké úrody a myslia si, akí sú úspešní. Bohužiaľ, keď neviete uschovať úrodu a dobre sa o ňu postarať, tak aby bola na úžitok, vyhadzujete zbytočné

peniaze za prenájom štadiónov a podobne.

Pred písaním tejto kapitoly som mal neustále obraz vo svojej hlave ako cirkev prejde a zožne obrovskú úrodu a neustále počujeme nejaké čísla, ale nie sú tam reálne výsledky a z ľudí nie sú skutoční učenici, stávajú sa z nich iba fanúšikovia. V tomto obraze vidím, ako je zožaté celé pole, ale na poli sú stále ukryté veci, ktoré ľudia nemohli vidieť. Prečo? Pretože boli zameraní len na jednu skupinu ľudí. Skupinu ľudí, ktorí sú bohatí, ktorí žijú viac-menej normálny život, no v tej hĺbke na zemi ležia rôzne poklady, ktoré, keď sa pustíte na to pole, zodvihnete to a očistíte, nakoniec spôsobia, že bohatí prídu sami, pretože uvidia a porozumejú, že tento poklad bol špinavý a bol ukrytý v pôde v poli. Tento poklad nedokáže zožať žiaden kombajn. Je potrebné prísť na to pole a pozbierať ho a následne ho ošetriť a postarať sa o neho. Neviem či rozumiete tomu, čo chcem povedať,

ale ulice sú plné takýchto stratených pokladov. Ulice a tento svet je polom a poklady sú ľudia. Každý človek je pokladom. Ale tu sa chcem zamerať na určitý druh pokladu a to sú chudobní ľudia, narkomani, prostitútky. Mnohokrát ideme evanjelizovať určitú vrstvu spoločnosti a táto vrstva ľudí jednoducho odmieta evanjelium. Miesto toho, aby sme sa zamysleli, či nie je potrebné ísť na iné miesto. Ideme následne znova k tejto vrstve a znova príde odmietnutie. Ak môžem byť úprimný, takmer každé prebudenie, ktoré prišlo vo svete, začalo tým, že prví, ktorí reagovali naňho, boli chudobní. Jednoducho ľudia, ktorí sú považovaní za odpad spoločnosti. Po nich nasledovali ľudia z normálnej vrstvy, ak chápete, čo tým myslím. Prečo??? Pretože, keď zoberiete takýto poklad z najväčšej hĺbky a on sa zmení na krásny, žiariaci poklad, všetci to uvidia. Keď zoberiete bezdomovcov, prostitútky a narkomanov a stanú sa z nich premenení ľudia, zmení to

a ovplyvní každú spoločenskú vrstvu. Samozrejme, my máme prinášať evanjelium každému. Tak často robíme ako kresťania tú jednu veľkú chybu. Zožneme veľké polia, ale zabúdame na ten poklad na poli. Tieto poklady sú jedne z najvzácnejších trofejí kráľovstva. Sme ochotní pokoriť sa a byť ako žena, ktorá urobila všetko preto, aby našla stratený peniaz? Odporúčam vám prečítať si príbehy ľudí ako boli D. L. Moody, William Booth, John Wesley. Títo Boží generáli prišli k tým najhorším vrstvám spoločnosti a výsledkom bolo obrovské prebudenie, ktoré menilo históriu. Nejde o to, aby sme mali obrovské počty na svojich letáčkoch, koľko ľudí sa obrátilo, ale o to, aké množstvo učeníkov sme skutočne učinili. Pokiaľ chceme, aby naša evanjelizácia bola efektívna a túžime po tom, aby sa uvoľnilo prebudenie, tak musíme ísť do najväčších hĺbok našich ulíc, tam, kde by nik nešiel. Prečo tí, ktorí zožnú veľké polia si nevšimnú tak vzácne

poklady na poli? A prečo ich nepozbierajú aj s úrodou? Pretože nevedia rozpoznať, že je to vzácny poklad, ktorý má obrovskú hodnotu, kvôli ktorému by zanechali všetky veľké kombajny a pozbierali ten poklad a očistili ho. A zase, keď to vedia rozpoznať, tak sa im nechce investovať čas do toho pokladu, pretože radšej by boli, keby bolo investované do ich cirkevnej pokladnice. Prečo? No lebo z chudobných nebudú veľké zbierky!!! Nezabúdajte ale, že investovať do chudobných znamená potom obrovskú žatvu ľudí. Pretože, ako som už povedal, zoberiete tento poklad, očistíte ho a on začne žiariť svojou krásou. A výsledok? Všetci anjeli sa radujú nad takýmto pokladom, ktorý bol premenený a nájdený a celá spoločnosť môže byť pozorovateľom tejto veľkej zmeny. Povzbudujem vás, nájdite poklady vo svojom okolí a investujte do nich.

V mojej práci, kde pracujem, pracuje so mnou takýto poklad a vidím ako Boh

mení tohto človeka, ktorý bol niekoľko rokov na ulici plný chorôb, a stáva sa z neho normálny človek. Občas z neho vykukne veľká špina, ale Boh ho premieňa. Vždy som rád, keď môžem prispieť k tomu, aby som do neho niečo zasial a tiež mal spoluúčasť na tomto ovocí. Potrebujeme vyjsť na ulice, na miesta, kde si myslíme, že už sa žalo a nájsť tieto stratené poklady, ľudí v depresiách, v dlžobách, chudobných, prostitútky, narkomanov a podobne. Nedávno som bol na seminári služby John G. Lake Ministries a európsky riaditeľ hovoril príbeh o tom, ako jeden muž v ich cirkvi v Španielsku prijal, že má vyprázdniť mesto od bezdomovcov. To sa mu aj podarilo. V meste nie sú už žiadny bezdomovci, nie sú tam chudobní ľudia! Nie je to úžasne? Celá táto cirkev je z bývalých narkomanov, prostitútok a bezdomovcov. A po tomto príbehu povedal jednu vec, ktorá ma zasiahla: „Pokiaľ vo svojom meste vidíte príliš veľa chudobných ľudí, je

to znamením toho, že církev v tom
meste nerobí svoju prácu dobre.“

Moje svedectvá po premene

*Evanjelium podľa Marka, 16. kapitola,
verš 17 a 18:*

*„A tých, čo uveria, budú sprevádzať tieto
znamená: v mojom mene budú vyháňať
démonov, novými jazykmi budú
hovoríť, hady budú brat', a keby vypili
niečo smrtonosné, neuškodí im;
na chorých budú klásť ruky a tí budú
zdraví.“*

Ked' mi Boh zjavil evanjelium a začal
premieňať môj život, začali sa diať veci,
o ktorých som ani nesníval, že sa budú
diať skrze môj život. Uzdravenia,
oslobodenia, obrátenia a množstvo
iných vecí.

V tejto kapitole vám napíšem pár
svedectiev z môjho života.

Uzdravenie zlomenej nohy

Bol som práve na misijnom výjazde a vošiel som do jedného chudobného domčeka, v ktorom žila rómska rodina. Spolu s mojím priateľom sme tam kázali a vyučovali ľudí o kráľovstve Božom. Po chvíľke prišiel za mnou muž a poprosil ma, či by som sa mohol za neho ísť pomodliť. Všimol som si, že keď stúpал na nohu, tak z jeho tváre bolo vidieť bolesť a ťahal ju za sebou. Posadil sa a hovorí, že má niečo v nej zlomené a nemôže na ňu jednoducho stúpať. Nohu mal opuchnutú a na dotyk ho to bolelo. Začal som sa s mojím priateľom modliť v jazykoch a Duch Svätý mi hovorí: „Vytrhni ho z tejto sedačky.“ A tak som ho chytil, trhol ním tak, že dopadol na obe nohy a začal poskakovať a dychčať a ja si hovorím: Ach, dúfam, že som mu neublížil ešte viac. A tak som sa ho opýtal, čo sa deje a on povedal, že cíti obrovskú horúčavu v nohe a zrazu bol úplne uzdravený. O týždeň neskôr mi svedčil, že hneď

na druhý deň s ňou normálne behal.
Bol po drevo a je úplne zdravá.

Kratšia noha

Počas jedného semináru v Trnave sme Ja a môj priateľ Maťo vyšli do ulíc a slúžili uzdravením chorým ľuďom. Na zástavke sme sa zhovárali s jedným mužom a dostal som Slovo poznania o tom, že má kratšiu nohu a tak som ho poprosil, nech si sadne. Zobral som jeho nohy do rúk a rozkázal, aby rástla a tomu mužovi skoro vyskočili oči z jamok. Nebola síce kratšia o veľa, ale on to cítil ako rastie a Boh sa ho dotkol. Takýchto nôh som videl uzdravených viacej. Jedna moja kamarátka mala kratšiu nohu. Keď sme sa modlili u nej doma, dostal som tiež Slovo poznania a po tom, čo sme jej poslúžili uzdravením, jej noha dorástla.

Služba v Pakistane

Jedného dňa, keď som volal so svojím priateľom z Pakistanu, tak ma poprosil, či by som neslúžil jeho mame uzdravením cez Skype. Hovoril, že má niečo s rukou a tak som mu povedal áno. Nikdy neodmietnem poslúžiť uzdravením, snažím sa využiť každú možnosť. A tak som jej slúžil uzdravením a jeho mama bola uzdravená. Chýr o tomto uzdravení sa rozšíril po cirkvi v meste Lahore a množstvo ľudí zrazu chcelo, aby som im poslúžil. Tak sme usporiadali uzdravovacie zhromaždenie cez Skype. Prišlo mnoho ľudí, bolo to úžasné. V strede cirkvi miesto mojej osoby stál počítač a ja som cez Skype s prekladateľom do angličtiny kázal o moci vzkriesenia. Môj priateľ Daud prekladal do jazyka urdu. A po kázni začali ľudia prichádzať ku počítaču a ja som rozkazoval chorobám a neduhom a oni boli uzdravení!!! Dve deti s teplotou, bolesť očí a ďalšie veci, ktoré

si už ani nepamätám, ale jedno svedectvo sa mi vrylo do srdca. Asi sedem alebo osemročný chlapec, ktorý mal zlomenú kľúčnu kosť bol uzdravený a úplne normálne mohol začať dvíhať Bibliu nad svoju hlavu. Bolo to tak úžasné, nikdy nato nezabudnem.

Demeter

Po jednom uzdravovacom zhromaždení v rómskej kolónii sme išli slúžiť po domoch ľuďom, ktorí nemohli prísť, pretože nemohli chodiť alebo boli veľmi slabí. Vošli sme do jedného chudobného domu, v ktorom býval muž menom Demeter. Demeter bol po veľmi ťažkej operácii a bol úplne bez sily a bezvládnny. Nemohol sa ani hýbať, ani otáčať na posteli, iba bezvládne ležal. Mal bolesti hlavy, keď urobil nejaký pohyb. Položili sme na neho ruky a vtedy som si spomenul na slová apoštola Petra a tak som ich povedal

veľmi podobne, akurát som zmenil meno: „Demeter, Ježiš Kristus ťa uzdravuje, vstaň a chod’!!!” Demeter si dal dole zo seba deku, posadil sa, postavil sa a začal chodiť! Haleluja, tak úžasné svedectvo. Keď to videla jeho žena, pribehla a priznala sa, že ona ma problémy s chrbticou a s krížami a taktiež bola uzdravená. V tejto kolónii sme v ten deň videli množstvo zázrakov. Modlil som sa za hluchú ženu a tá bola v momente uzdravená. Žena, ktorá nemohla chodiť a mala nefunkčné nohy, bola uzdravená a začala chodiť. Mnohí ľudia boli oslobodení od démonov. Udialo sa tam množstvo zázrakov.

Uzdravenie intolerancie laktózy

Po jednom stretnutí sme išli spolu s mládežou do jednej čajovne. Bola tam jedna moja kamarátka a jedným uchom som započul, že nemôže jesť syr a všetko, čo je z mlieka. Tak som začal

vyzvedat' a povedala mi, že má problém s laktózou, tak som jej povedal, že jej poslúžim. Ako som jej začal slúžiť a doslúžil jej kamarát, ktorý bol pri nás a modlil sa tiež, povedal, že vnímal silnú moc. Moja kamarátka povedala, že to otestujeme, tak si objednala veľké kakao so šľahačkou. Ako ho vypila, po chvíľke sa začali prejavovať symptómy. A ja som jej povedal, že to je klamstvo a začal im rozkazovať, nech opustia jej telo a zrazu sa moja kamarátka začala usmievať a smiať z toho, že všetko odišlo a že je uzdravená. V tento deň sa udiali silné veci. Z jedného uzdravenia, vzniklo učeníctvo, kedy som ľudí učil prorokovať a vykladať jazyky. Ale najsilnejším svedectvom pre mňa bolo uzdravenie tejto kamarátky.

Roztrhané väzy v kolene

Počas toho, ako sme slúžili v miestnosti uzdravenia na jednom festivale, prišiel do stanu jeden chlapec, ktorý mal

ortézu na kolene. Povedal, že ma roztrhané väzy v kolene a že nechce ísť na operáciu, a ja som mu povedal: „Dnes budeš uzdravený!“ A tak sme sa modlili s mojím priateľom a rozkázali väzom, nech sa uzdravia, a potom som ho viedol do toho, aby robil, to čo predtým nemohol. Tento chlapec ostal v šoku a začal skákať, kľáčať, robiť všetko, čo nemohol a bol úplne uzdravený!

Zničené kolená

Keď sme jeden deň slúžili v jednom chudobnom dome pri Komárne, prišla tam žena s barlami, ktorú museli vyniesť po schodoch, pretože nemohla a nevedela chodiť po schodoch. Potom, ako sme dokázali, prišla a ja som jej poslúžil uzdravením, vzal jej barle a povedal, nech chodí a ona začala chodiť bez barlí a behať po schodoch. Mnohí na tom mieste ostali v úžase. Boli tam aj neveriaci, ktorí sa ma neskôr pýtali, ako som to

urobil, a tak som im vysvetľoval, že to Ježiš. Keď chodila po schodoch hore-dolu, ľudia len hovorili: „Toto tá žena predtým nemohla robiť.“ Tá žena bola šťastná a dotknutá Bohom a odišla domov po svojich.

Vytrhnutá do neba

Počas toho, ako som slúžil na jednom stretnutí v Prahe, som dal výzvu. Na výzvu prišlo veľa ľudí a ja som sa za nich modlil, prorokoval im a slúžil im. Hneď na druhý deň mi ľudia začali posielat' svedectvá a svedčiť. Jeden muž mi povedal, že keď vošiel do miestnosti, kde som slúžil, cítil nejakú veľmi silnú energiu, a že keď som mu slúžil, moc Ducha Svätého bola tak silno prítomna na jeho živote, že nevedel spať celú noc a musel sa modliť. Množstvo životov tam bolo premenených, ale jedno svedectvo ma veľmi zaujalo. Jedno dievča mi poslalo svedectvo, v ktorom písala, že keď vyšla na výzvu, začala sa

triasť pod mocou a čím viac som sa približoval, tým sa triasla oveľa mocnejšie a cítila všade po tele niečo ako oheň a elektrinu. Keď som prišiel ku nej a položil na ňu ruky, padla pod mocou a bola vytrhnutá do neba. Takéto zážitky začala mať po tejto skúsenosti častejšie, a tak som s ňou udržal kontakt a spoločne zdieľame naše zážitky a svedectvá s Bohom. Svedčila o tom, že , potom, čo som jej slúžil, začala mať oveľa väčšiu túžbu po vzťahu s Bohom a potom aj slúžiť ľuďom uzdravením.

Ostatné svedectvá

Zažil som toľko uzdravených a oslobodených ľudí, rôzne nadprirodzené veci, že sa to nedá všetko napísať. Prežil som prenesenie v Duchu na iné miesto, kázal evanjelium na miestach, kde mi hrozilo nebezpečenstvo a Duch Svätý ma ochránil. Videl som a neustále vidím,

ako všetky dary v mojom živote fungujú. Zažil som manifestácie Ducha Svätého, keď ľudia padali pod mocou, triasli sa alebo sa smiali, takto aj dve hodiny, možno viac, vkuse. Rozhodol som sa však, že vám napíšem ešte posledné svedectvo.

Jedného dňa, keď som evanjelizoval na ulici s mojím priateľom, vyšla z kostola jedna staršia pani a začali sme sa s ňou zhovárať a dostal som pre ňu slovo a tak som jej začal hovoriť to slovo a ona sa rozplakala. Nakoniec to skončilo tak, že odovzdala svoj život Ježišovi a chcela, aby sme jej do Biblie, ktorú sme jej dali, napísali aj venovanie, aby nezabudla na tento deň. Podobné obrátenia a dotyky na ulici som zažil všade, v Česku, na Slovensku, na Ukrajine. Zažil som krst Duchom Svätým na ulici, zažil som, ako ľudia odovzdali Ježišovi svoj život, ako prežili silný Boží dotyk, ktorý určite priniesol zmenu do ich životov. Ako som už povedal, je toho tak veľa, ale dúfam, že aspoň malá ochutnávka týchto

svedectiev vás nakopne do života
v Božej moci a láske.

Otcov odkaz pre deti

Sme v poslednej kapitole a prežil som, že posledná kapitola má byť o jednej veci, ktorú som prežil v roku 2015 o piatej ráno.

O piatej ráno mi Boh povedal toto:

„Nikdy som ťa nestvoril preto, aby si sa ma bál. Stvoril som ťa preto, aby si mohol mať so mnou vzťah. Aby si ma mohol poznať.“ Po tomto som porozumel, že je to veľká výsada, že som sa mohol narodiť a že môžem existovať, pretože mi to ukázalo Božiu neskutočnú lásku voči človeku a to totiž takú, že Boh tým, že stvoril človeka, riskoval, že človek sa bude môcť rozhodnúť inak ako pre vzťah s Ním. My sme nevznikli len tak, ale vznikli sme a sme stvorení z lásky. Boh, okrem Ducha Svätého a svojeho Syna, nemal s kým zdieľať lásku, a tak sa rozhodol zdieľať ju tým, že stvorí človeka a dá mu slobodnú vôľu. Vidíte to už aj vy? To, že Boh stvoril človeka so slobodnou voľou rozhodnúť sa, bolo obrovským

prejavom lásky. To vás oslobodzuje odtoho, že si myslíte o sebe veci ako: “Boh sa pomýlil, keď som sa narodil.” Alebo: “Môj život je iba náhoda.” To je diablove klamstvo, ktorým kradne poznanie vašej identity a toho, kým ste v Kristovi. Ale pravda je taká, že Boh túžil po tom, aby ste sa narodili, pretože chcel s vami zdieľať vzťah, a keby ste sa nenarodili, nemohli by ste prežiť nikdy Jeho lásku, Jeho milosť, dobrotu, požehnanie a dobrodružstvo s Ním. Čiže nie si náhoda. Je to sila, keď si uvedomíte, že Boh vás tak miluje, že vám dal slobodnú vôľu rozhodnúť sa inak, ako žiť v Jeho láske, že sa môžete rozhodnúť žiť bez Neho, aj keď to prinesie následky. Dokonca ho môžete nenávidieť. Neviem, či rozumiete tomu, o čom hovorím. Ukazuje to na nesmiernú Božiu lásku. Nieкто povie, že Boh tak miloval človeka, že riskoval aj to, že človek zhreší, ale to nie je pravda, pretože keby riskoval, konal by z nedôvery a zo strachu a to nie je Božia prirodzenosť. Boh ťa stvoril z viery

(v duchu viery, o ktorom hovorí Pavol). Boh verí v teba. Rozumiete tomu, čo hovorím? Keby ste boli stvorený ako riziko, mohli by ste byť skutočne nepodarená náhoda a pri prvom vašom zlyhaní by sa Boh sklamal. Ale Boh sa nemôže v tebe sklamať, lebo On ťa tak miloval, že dal svojho Syna a Jeho krv ťa urobila 100% čistým, máš Jeho spravodlivosť a svätosť. Božia prirodzenosť nie je sklamať sa. Neviem, či tomu rozumiete, čo hovorím. Ján píše, že Boh je láska. To je Jeho prirodzenosť. Boh je ten prvý, ktorý veril v to, že keď vás stvorí, tak sa rozhodnete správne, že budete žiť s Ním. To, že vás Boh stvoril vo viere, znamená, že Boh rozmýšľal o vašom živote čo najlepšie, že Boh vás vidí inými očami ako vy sami seba. A keď vstúpíte do vzťahu s Ním, tak sa vám zrazu otvoria oči a vy v Slove a vo vzťahu s Ním môžete zrazu vidieť seba tak, ako vás vidí On. Môžete začať vidieť sami seba tak, ako vás vidí Boh. A to je úžasne, že viete, že viete, že nie ste náhoda alebo omyl vašich rodičov.

A Boh išiel tak ďaleko, že chce nielen, aby ste boli vo vzťahu s Ním, ale aby ste zaujali túto zem, nastolili Jeho kráľovstvo tam, kde ešte nepanuje Jeho kráľovstvo.

Možno ste už tento odkaz od Otca videli na internete, ak nie, určite si ho pozrite! Boh vás povoláva žiť v plnosti Božích synov a chce, aby ste správu o Jeho kráľovstve šírili svojím životom. Verím, že ste si aspoň niečo z tejto knihy vzali a aspoň niečo sa vás dotklo. Na záver tejto knihy sa chcem za vás modliť.

Drahý Otče, v mene tvojho Syna Ježiša Krista sa modlím, aby si každému človeku zjavil všetko to, čo mne, a zjavil im v plnosti to, o čom som písal. Modlím sa a uvoľňujem ich do tvojej žatvy a modlím sa, aby od dnešného dňa si im kládol stratených a službu tomuto svetu viac na srdce a kedykoľvek inokedy. Modlím sa, aby si položil na nich bremeno za stratených, za chorých,

poviazaných a chudobných. Modlím sa zato, aby vstúpili do plnosti svojho poslania a priniesli ťa v plnosti na túto zem. Aby každý človek uvidel tvoju slávu a bol ňou premenený. Modlím sa, aby sa kráľovstvo pre nich stalo hmatateľným v ich živote, aby si ich vyslobodil z náboženských tradícií, zmýšľania a učenia a uvoľnil ich do plnosti slobody v mene Ježiš! Amen.

Záver

Na záver vás chcem povzbudiť, budujte svoj vzťah s Bohom, nechajte sa Ním premieňať a zažijete mocné veci. Nebojte sa toho byť prenasledovanými pre Jeho meno. Nebojte sa byť kritizovanými. Povzbudzujem vás v tom, aby ste investovali do kráľovstva a svoj život odovzdali pre službu kráľovstvu. Jedného dňa za to obdržíte odmenu!! Povzbudzujem vás, aby ste vstúpili do plnosti svojho poslania a povolania a začali na sebe pracovať!

